

อภิธาน์ทนาการ

ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรมแรงงาน

สำนักหอสมุด

พนิต ประสิทธิ์สุวรรณ

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วันลงทะเบียน..... ๕ มี.ค. ๒๕๕๗

เลขทะเบียน..... 1.692382.2

เลขวันทนาการ.....

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

DEGENERATION INDUSTRIAL WORKERS

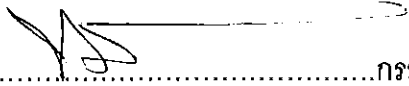
An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความเชื่อมโยงโทรคมนาคมของอุตสาหกรรม
แรงงาน" ของ นายพนิต ประสิทธิ์สุวรรณ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(อาจารย์สุชาติ เกษประสิทธิ์)

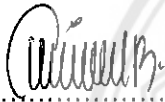

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ธีรวิทย์ บุญยศักดิ์เสรี)

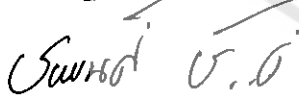
.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

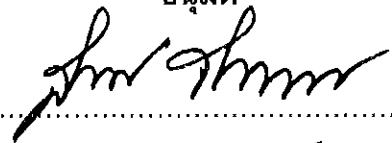
(อาจารย์จิตติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชฎานิศ ชิงชวง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

กิตติกรรมประกาศ

ผู้สร้างสรรค์ขอน้อมรำลึกถึงผู้ที่มีพระคุณอันประเสริฐยิ่งด้วยความเคารพตัญญู อันได้แก่ บิดามารดา ผู้ให้ทั้งชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่าง และสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา ตลอดจนสถาบันการศึกษาและคณาจารย์ทุกท่าน ผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัตน์ พรหมรัตน์ และอาจารย์อาคม ทองโปร่ง ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์ที่มอบความเมตตาคอยช่วยเหลือชี้แนะและให้คำปรึกษาการทำงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้แก่ข้าพเจ้าผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณะครูอาจารย์ในภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาออกแบบทัศนศิลป์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนผู้สร้างสรรค์ให้มีความรู้ทางศิลปะ และสนับสนุนให้เกิดความขยัน ความอุตสาหะต่อการศึกษาแก่ผู้สร้างสรรค์

สุดท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ของผู้สร้างสรรค์ ที่คอยให้กำลังใจ ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีกำลังใจที่จะทำศิลปนิพนธ์จนสำเร็จได้

พนิต ประสิทธิ์สุวรรณ

ชื่อเรื่อง	ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม แรงงาน
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พนิต ประสิทธิ์สุวรรณ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์อาคม ทองโปร่ง
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2556
คำสำคัญ	อุตสาหกรรม, ความเสื่อม, เสื่อมโทรม

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานภาพพิมพ์ภายใต้หัวข้อเรื่องความเสื่อมของอุตสาหกรรมแรงงาน ในชุดนี้เป็นผลงานทัศนศิลป์ ที่มีเนื้อหา แนวคิดเกี่ยวกับความเสื่อมของโรงงานอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อก่อให้เกิดปัญหาต่างๆในสังคมมาในรูปแบบของความเสื่อมโทรมของเครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรม โดยถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานภาพพิมพ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อต้องการแสดงถึงถึงความคิดทัศนคติในแง่ลบและให้คุณค่าความงามด้าน

จากแนวความคิดที่กล่าวมาผู้สร้างสรรคได้สร้างสรรคผลงานที่ผ่านกระบวนการคิดการทดลองและการเรียนรู้ ทำให้ได้เป็นผลงานศิลปะชิ้น เริ่มตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูล การทำภาพแบบร่าง การขยายผลงานจริงและจากลำดับขั้นตอนดังกล่าวทำให้ผู้สร้างสรรคได้รู้ถึงกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนและเข้าใจกระบวนการทำงานและวิธีคิดงานสร้างสรรคโดยผลงานที่ได้นั้นก็นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะที่ลักษณะเฉพาะตัว

Title	DEGENERATION IN DUSTRIAL WORKERS
Author	Panit Pasitsuwan
Advisor	Assist.Prof.ThaveeratPhromrat
Co - Advisor	Mr.ArkomThongprong
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design Naresuan University,2013
Keywords	Industry, Degeneration, Decay

ABSTRACT

Creation of prints entitled The decline of industrial labor in this series is the work of visual arts with content ideas about the decline of the industrial impact and cause various problems in society come in the form. of the decline of the machines in the industry.

By snapping removed through a portfolio prints unique. In order to demonstrate the idea. Negative perception and the aesthetic value.

That said, from concept creation through creative thinking, experimentation and learning. Make as works of art. From the research, Making Draft Expansion of the real number of steps, it makes the creative process a step to know and understand how the creative process works, and by works was taken as inspiration. creating a unique artwork

สารบัญ

บทที่		หน้า
	บทคัดย่อ(ภาษาไทย).....	ก
	บทคัดย่อ(ภาษาอังกฤษ).....	ข
	กิตติกรรมประกาศ.....	ค
	สารบัญ.....	ง-ฉ
	สารบัญภาพ.....	ช-ฉ
1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
	ความสำคัญของการศึกษา.....	2
	วัตถุประสงค์.....	2
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
	ขอบเขตการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	3
	สมมติฐานงานวิจัย.....	4
	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
2	เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	
	ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม.....	6
	สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม.....	7
	ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม.....	8
	สาเหตุของมลพิษทางสังคม.....	9
	ปัญหาของขยะมูลฝอยจากอุตสาหกรรมแรงงาน.....	10
	ความหมายของขยะมูลฝอยในเชิงวิชาการ.....	10
	แหล่งกำเนิดและประเภทขยะมูลฝอยจากกิจกรรมต่างๆ.....	11
	สาเหตุและผลกระทบของมลพิษทางขยะ.....	11
	ผลกระทบจากมลพิษทางขยะ.....	12
	ปัญหาน้ำเสียจากอุตสาหกรรมแรงงาน.....	13
	ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.....	14
	แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะ.....	17

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
	อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ..... 17
	อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินมาเลเซีย..... 21
	อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะสมัยใหม่..... 22
	อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย..... 23
3	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 27
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 27
	วัสดุอุปกรณ์..... 28
	เก็บรวบรวมข้อมูลหลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ..... 33
	ทัศนธาตุทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย..... 34
	เนื้อหา..... 39
	กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์..... 43
	การจัดทำภาพแบบร่าง..... 44
	รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์..... 49
	ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน..... 53
4	การรายงานผลงานวิจัยแบบสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์..... 55
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1..... 56
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2..... 57
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3..... 58
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4..... 59
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5..... 60
	ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์..... 61
	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1..... 62
	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2..... 63
	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3..... 64

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	สรุปผลกระบวนการสร้างสรรค์ของศิลปินแห่งชาติ.....	66
	ข้อเสนอแนะ.....	68
	บรรณานุกรม.....	๗
	ประวัติผู้วิจัย.....	๘

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
	บทที่ 2	
1	มลพิษสิ่งแวดล้อมจากโรงงานอุตสาหกรรม.....	9
2	ขยะมูลฝอยจากที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม.....	10
3	ตารางแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย.....	11
4	มลพิษทางขยะ.....	12
5	น้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม.....	13
6	น้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม.....	14
7	ผลงาน Hannah Hoch.....	19
8	ผลงาน Hannah Hoch.....	19
9	ผลงาน Marcel Duchamp.....	20
10	ผลงาน ChweeSeng Tan.....	21
11	ภาพผลงานของสุทธิพันธ์ สิทธิชัย.....	22
12	ภาพผลงานของสุทธิพันธ์ สิทธิชัย.....	22
13	ภาพผลงานจากลัทธิศิลปะไทยที่ได้รับอิทธิพล.....	23
	บทที่ 3	
14	หมึกพิมพ์.....	28
15	น้ำมันสน.....	28
16	แม่พิมพ์โลหะ.....	29
17	กรดไฮโดรคลอริก หรือ กรดเกลือ.....	29
18	ผงยางสน(rosin).....	30
19	ดินสอเขียนกระจก.....	30
20	กระดาษไขหรือกระดาษลอกลาย.....	31
21	แปรง.....	31
22	วานิชสีดำ.....	31
23	อ่างพลาสติก.....	32
24	แท่นพิมพ์.....	32

ทัศนธาตุทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

25	รูปทรง.....	34
26	เส้นที่เกิดจากรูปทรง.....	35

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
27	น้ำหนักอ่อน-แก่จากรูปทรง.....	36
28	ที่ว่างจากรูปทรง.....	37
29	สีจากรูปทรง.....	38
30	พื้นผิวจากรูปทรง.....	38
31	เอกภาพทางรูปทรง.....	39
32	ดุลยภาพทางรูปทรง.....	40
33	การขัดแย้งเกิดจากรูปทรง.....	40
34	การประสานเกิดจากรูปทรง.....	41
35	ความเป็นเด่นจากรูปทรง.....	42
36	จังหวะที่เกิดจากรูปทรง.....	42
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์		
37	อุปกรณ์การพิมพ์.....	43
38	อุปกรณ์การกัดกร.....	43
39	ภาพแบบร่างที่1.....	44
40	ภาพแบบร่างที่2.....	45
41	ภาพแบบร่างที่3.....	46
42	ภาพแบบร่างที่4.....	46
43	ภาพแบบร่างที่5.....	47
44	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	47
45	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	48
46	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3.....	48

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
47	แม่พิมพ์โลหะ.....	49
48	การเคลือบผิวหน้าแม่พิมพ์ด้วยวานิช.....	49
49	การโรยผงยางสน.....	50
50	ผงยางสนที่ละลายติดบนแผ่นแม่พิมพ์.....	50
51	การเขียนด้วยดินสอไข.....	51
52	แม่พิมพ์ที่เช่าอังกัดกรด.....	51
53	ตารางแสดงการทดเวลาในการแช่น้ำกรด.....	52
54	การล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำมันสน.....	52
55	การใช้นิ้วฝนหมึก.....	53
56	ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ชุดภาพขาว-ดำ.....	53
57	ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ชุดภาพขาว-ดำ.....	54
บทที่ 4		
ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์		
58	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	54
59	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	56
60	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	57
61	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	58
62	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	59
ผลงานช่วงศิลปะนิพนธ์		
63	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	60
64	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	62
65	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

อุตสาหกรรม เป็นคำจำกัดความที่ใช้กับกิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อที่จะผลิตสิ่งของหรือ จัดให้มีบริการ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอในยุควิกตอเรีย นักประวัติศาสตร์เรียกช่วงเวลานั้นว่าการปฏิวัติอุตสาหกรรมโดยมีการผลิตเครื่องทุ่นแรงต่างๆมากมายและทำให้อุตสาหกรรมเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วและมีระเบียบเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด ในปัจจุบันอุตสาหกรรมถือเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่ง ด้วยว่ามนุษย์ต้องพึ่งพาการผลิตสิ่งจำเป็นต่อชีวิตประจำวันหรือเรียกรวมว่า ปัจจัยสี่ โดยสิ่งที่สามารถผลิตปัจจัยสี่ให้ดีมีคุณภาพและไม่ก่ออันตราย หรือก่ออันตรายให้กับร่างกายและทรัพย์สินน้อยที่สุดคือการผลิตจากอุตสาหกรรม

(ที่มา : สารานุกรมเสรีเรื่องอุตสาหกรรม)

นับตั้งแต่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมในอดีตจนถึงปัจจุบัน อุตสาหกรรมแรงงานได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีให้เจริญก้าวหน้าและขยายไปทั่วโลกจนทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจและ สังคม การเมือง และสร้างวิถีชีวิตที่มั่งคั่งสะดวกสบายให้กับผู้คนเป็นส่วนมาก

แต่อีกมุมหนึ่งของระบบอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาที่ยากลำบากให้กับสังคมและประเทศชาติมากมาย เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร ปัญหามลพิษต่างๆส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมทำให้มนุษย์มีความเสื่อมทางด้านจิตใจ เกิดค่านิยมของคนไทยในการประพฤติปฏิบัติที่แสดงถึงความเสื่อมทางจิตใจอย่างเห็นได้ชัดเจน เช่น นิยมวัตถุ นิยมความหรูหราฟุ่มเฟือย เกิดการบริโภควัตถุที่เกินความจำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษย์และเป็นผลกระทบที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆภายในประเทศ

การสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์ เป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องขององค์ประกอบทางศิลปะ ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งเพื่อเป็นการทดลองกลวิธีใหม่ๆในการทำงานศิลปะ กลวิธีภาพพิมพ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวในการทำงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องของผู้สร้างสรรค์สนใจและให้คุณค่าความงามด้านจิตใจ เป็นผลงานโคกนาฏกรรมที่ยกระดับความคิด สติปัญญา และจิตใจของเรา

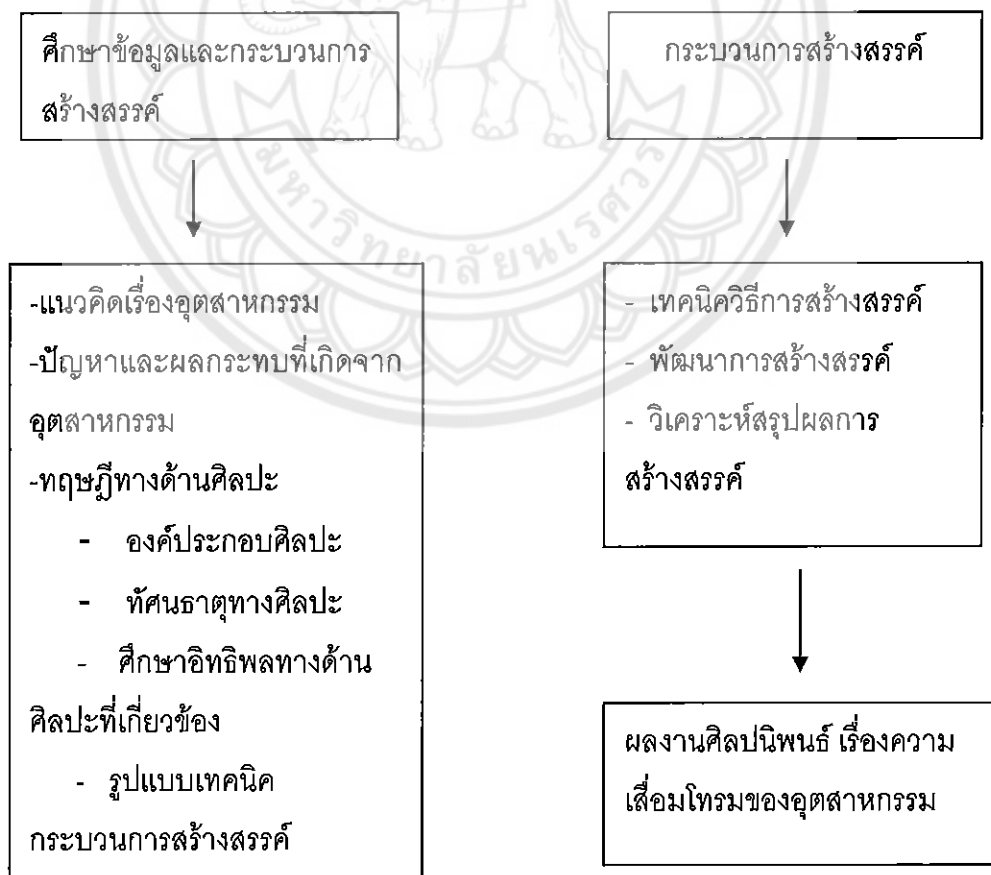
โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเสื่อมและผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมที่เกิดจากความมั่งคั่งจนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆที่ตามมาผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์ร่องลึกบนแผ่นโลหะสะท้อนมุมมองและความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่สื่อออกมาในสภาพความเสื่อม

โทรมของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อกระตุ้นความคิดความรู้สึทของมนุษย์ในปัจจุบันได้มองเห็นถึง
ความสำคัญของการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานทางศิลปะ
นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรคผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปะ
นิพนธ์
2. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค ตอบสนองความคิด
และความรู้สึกแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค
3. สรุป รวบรวม วิเคราะห์ ผลการสร้างสรรค

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ศิลปนิพนธ์ในชุด ความเลื่อมโทรมของ
อุตสาหกรรม ได้มีการกำหนดขอบเขตผลงานดังต่อไปนี้

- สร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ 2มิติเพื่อแสดงเรื่องราวที่ต้องการถ่ายทอดออกมาด้วย
กลวิธีและวิธีการในกระบวนการภาพพิมพ์

- สร้างสรรค์ผลงาน ได้นำรูปทรงจาก ระบบอุตสาหกรรม มาดัดแปลงต่อเติมให้ดียิ่งขึ้น
และตอบสนองกับความคิดของผู้สร้างสรรค์

- สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงเรื่องราวและผลกระทบจากอุตสาหกรรม เพื่อกระตุ้น
ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และตอบสนองอารมณ์กับความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อสังคมปัจจุบัน

- สร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความคิด จินตนาการและความรู้สึกต่อ
กระบวนการสร้างสรรค์

คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

- อุตสาหกรรม หมายถึง คำจำกัดความที่ใช้กับกิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อที่จะผลิตสิ่งของหรือจัดให้มีบริการ

- ความเสื่อม หมายถึง ความเสื่อมถอยความเสื่อมโทรมความตกต่ำและการถดถอย

- เสื่อมโทรม หมายถึง การเสื่อมจากสภาพเดิมจนถึงบกพร่องเสียหายหรือบอบสลายไป

- Aquatint เป็นกระบวนการที่ใช้สร้างน้ำหนักมากกว่าเส้น หรือร่องรอยต่างๆ ศิลปินจะโรยผงยางลงบนแม่พิมพ์ด้วยตู้โรยอย่างสน แล้วใช้ความร้อนบนแม่พิมพ์ให้ทั่ว เพื่อให้ยางสนละลายติดแน่นบนแม่พิมพ์ เมื่อนำแม่พิมพ์ไปแช่ลงในกรด น้ำกรดจะกัดผิวแม่พิมพ์รอบๆ ผงยางสนแต่ละจุดทำให้เกิดร่องวงแหวนเป็นจุดเล็กๆ น้ำกรดนี้สามารถกัดแม่พิมพ์ทั้งแผ่นให้มีน้ำหนักราบเรียบเสมอกัน หรือนำมาระบายลงบนแม่พิมพ์ด้วยฟู่กัน เพื่อให้ร่องรอยของฝีแปรงก็ได้

(ที่มา: <http://www.chaarts.com/article%20print%20making%204.html>)

- ข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ Internet

- ข้อมูลจากภาพถ่ายจากวัตถุจริง

สมมติฐานงานวิจัย

ก่อให้เกิดภาพสะท้อนทางอารมณ์และความรู้สึกด้านสุนทรียภาพผ่านงานศิลปะสร้างสรรค์

วิธีการดำเนินการวิจัย

- ศึกษาข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบศิลปะ
- ศึกษาอิทธิพลทางศิลปะ
- พัฒนาภาพร่าง
- กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ
- วิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์
- สรุปผลการดำเนินการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้และใช้ประสบการณ์เพื่อทำความเข้าใจและเข้าถึงสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการเจริญเติบโตของระบบอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาขยะมูลฝอย มลพิษทางน้ำ และอากาศเกิด ระบบทุนนิยมและบริโภคนิยมที่เกินความจำเป็นต่อวิถีชีวิตในปัจจุบัน รวมถึงผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากผลงานสร้างสรรค์ศิลปะและแนวคิดของศิลปินร่วมสมัยในยุคปัจจุบัน มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง "ความเสื่อมของอุตสาหกรรมแรงงาน"

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้รูปร่างรูปทรงของเครื่องจักรที่มีความน่าสนใจมาใช้เป็นสื่อทางความคิดเป็นและสัญลักษณ์ที่มีความหมายโดยนัยเพื่อสื่อถึงความเสื่อมของโรงงานอุตสาหกรรมในรูปแบบความเสื่อมโทรม โดยให้มีจุดมุ่งหมายแสดงออกถึงความรู้สึกของมนุษย์อันประกอบด้วย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม
2. ปัญหาของขยะมูลฝอยจากอุตสาหกรรมแรงงาน
3. ปัญหาน้ำเสียจากอุตสาหกรรมแรงงาน
4. ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
5. แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะ
6. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ
7. แนวคิดองค์ประกอบทางศิลปะ

1. ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญในโลกปัจจุบันซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการ กระทำของมนุษย์อันเนื่องมาจากความต้องการพื้นฐานและความต้องการความ สะดวกสบายในด้านต่าง ๆ กระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และในการนำทรัพยากรธรรมชาติใช้อย่างสะดวกสบายและงายยิ่งขึ้น อีกทั้งมีการพัฒนากระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าทั้งที่เป็น สินค้าประเภททุน (Capital Goods) และสินค้าบริโภค (Consumer Goods) ซึ่งกระบวนการผลิตนี้เองที่ก่อให้เกิดของเสียออกสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาด้านเสียง และผลของการบริโภคก็ทำให้เกิดของเสีย กระจายสู่สิ่งแวดล้อมในรูปของขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ

1.1 สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม

1.1.1 ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยพิบัติ อุทกภัย ความแห้งแล้ง แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ทำให้เกิดความสูญเสียในทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลและ ทำให้สังคมเกิดสภาวะการขาดแคลนหรือเข้าสู่ช่วงยากลำบากเพิ่มขึ้นได้

1.1.2 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติที่ร่อยหรอ สาเหตุการร่อยหรอหรือหมดไปหรือการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ

1.1.3 ความไม่สมดุลของประชากรการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติเป็นผลมาจากการที่มีจำนวนประชากรมากเกินไป เช่น สัตว์ที่อยู่ในระบบนิเวศตามธรรมชาติต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย และที่หลบภัย สำหรับแต่ละชนิดแตกต่างกันไป หากมีจำนวนประชากรเกินกว่าที่สิ่งแวดล้อมจะรองรับได้ จำนวนของสัตว์จะลดลงตามธรรมชาติโดยอาจเกิดการอดตาย โรคระบาด ถูกล่าหรือย้ายถิ่นที่อยู่ มนุษย์ก็เช่น เดียวกัน หากมีจำนวนประชากรมากเกินไปจะทำให้เกิดความอดอยาก การแย่งแย่ง ทรัพยากร โรคระบาดรวมทั้งเกิดสงคราม

1.1.4 สมรรถนะการรองรับได้ในเมือง การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ความหนาแน่นของประชากรเพิ่มขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของที่พักอาศัย ในแนวตั้งมากขึ้น หากขาดการวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีจะก่อให้เกิดปัญหาความแออัด ขาดแคลนน้ำดื่ม เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและมลพิษต่าง ๆ จนสมรรถนะการรองรับได้ในเมือง เมื่อเกิดการขาดแคลนจึงต้องมีการดึง ทรัพยากรจากชนบทเข้ามาตอบสนองความต้องการของคนในเมือง เป็นผล ให้ทรัพยากรร่อยหรอเร็วขึ้น

1.1.5 ความไม่เสมอภาคของทรัพยากร ประชากรในประเทศพัฒนาแล้วมีอัตราการใช้ทรัพยากรหรือบริโภคทรัพยากรสูง กว่าประชากรในประเทศกำลังพัฒนาหลายเท่า ประเทศพัฒนาแล้วยังรับซื้อ วัตถุดิบและทรัพยากรจากประเทศกำลังพัฒนาแล้วนำมาแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จ รูปกลับมาขายประเทศกำลังพัฒนาในราคาสูงมาก นอกจากนี้การกระจายตัว ของทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น น้ำมัน ถ่านหิน ซึ่งเป็นแหล่งเชื้อเพลิงพลังงาน ทำให้เกิดปัญหาการเคลื่อนย้ายทรัพยากรส่งผลกระทบต่อภาวะสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

1.1.6 ผลที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มนุษย์นำมาช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตนั้นมีส่วนช่วย เร่งให้เกิดการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น เพราะกระบวนการผลิตทาง อุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบเป็นจำนวนมากและสามารถสร้างผลผลิตออกมาได้ อย่างรวดเร็วเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์

นอกจากนี้การใช้ที่ไม่เหมาะสม มีส่วนทำให้เกิดมลพิษและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก เช่น การใช้เครื่องมือการประมงในการจับสัตว์น้ำที่ทันสมัยจะทำให้จำนวนประชากรสัตว์น้ำลดลง การใช้ยากำจัดศัตรูพืชไม่ถูกต้องและเกินขนาดทำให้ระบบ นิเวศถูกทำลาย

1.1.7 การรบกวนทรัพยากรที่มีอยู่ การที่มนุษย์เข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า การจับสัตว์น้ำ การล่าสัตว์ การทำเหมือง ฯลฯ ล้วนเป็นการเข้าไปรบกวนทรัพยากร ธรรมชาติที่มีอยู่ ระบบนิเวศจะพยายามปรับตัวเข้าสู่สมดุลใหม่ หากมีการรบกวน อย่างรุนแรงและยาวนานการปรับตัวเข้าสู่สมดุลใหม่อีกครั้งต้องใช้ระยะเวลา นานหรือ อาจจะสลายไปเลย 1.1.2.6 ราคาทรัพยากร ราคาทรัพยากร คือ คุณภาพ นั้น หมายถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพไม่ดีหรือเสื่อมโทรม เกิดจากมนุษย์ใช้ทรัพยากรโดยขาดความระมัดระวังทำให้เกิดการขาดแคลน มีการปนเปื้อนของมลพิษต่างๆจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ (ที่มา: <http://reg.ksu.ac.th/teacher/anurak/Lesson4.htm>)

2. ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่มนุษย์บริโภคทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่สูงขึ้น ทุกขณะโดยผ่านกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมเป็นระบบ ขณะเดียวกัน ทั้งมนุษย์และโรงงานอุตสาหกรรมต่างก็มีของเสียขับถ่ายออกสู่สิ่งแวดล้อมไม่ว่า ในรูปของสารพิษหรือพลังงานในปริมาณที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ นี้จะรุนแรงขึ้นตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหา น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ดินเสีย เป็นต้น จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ได้ก่อให้เกิดปัญหาสังคม หรือมลพิษ ทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาที่สืบเนื่อง มาจากการใช้ทรัพยากร การที่ประชาชนเพิ่มขึ้นความต้องการใช้ที่ดินและ ทรัพยากรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เกิดปัญหาแย่งกันกินแย่งกันใช้ทรัพยากรที่มีอย่าง จำกัด เช่น สนามกอล์ฟแย่งน้ำไปจากแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การบุกรุกป่าโดยผิด กฎหมายเพื่อขยายที่ดินทำกินของประชาชน เมื่อถูก ดำเนินการทางกฎหมาย ก็เกิดการประท้วงต่อต้าน การที่สังคมเมืองดูดเอาทรัพยากรจากชนบทเข้ามา ใช้อย่างเกินขนาดทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน และความขาดแคลนทรัพยากร ในชนบท และปัญหาที่เกิดจาก การทำลายโครงสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง คนในสังคมอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลในสังคมนั้น เช่น ปัญหาสารเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาจราจร ปัญหาชุมชนแออัด เป็นต้น เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม มีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน เมื่อชุมชนมีขนาดใหญ่ขึ้นก็กลายเป็นเมือง เป็นมหานครที่มีประชากรอยู่หนาแน่น มีโครงสร้างที่ซับซ้อน กิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีการแข่งขันกันและขาดการควบคุม จึงก่อให้เกิดปัญหาสังคม (ที่มา: <http://reg.ksu.ac.th/teacher/anurak/Lesson4.htm>)

ภาพประกอบที่ 1 มลพิษสิ่งแวดล้อมจากโรงงานอุตสาหกรรม

(ที่มา <http://greenscape1405.wordpress.com/>)

2.1 สาเหตุของมลพิษทางสังคม ปริมาณประชากรที่เพิ่มอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาได้ก่อให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่าง ทรัพยากรธรรมชาติกับมนุษย์ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดปัญหาความกดดันทางประชากรได้แก่ ปัญหาการเมือง ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางสังคม คนว่างงาน รายได้ต่ำ ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีการศึกษา และปัญหาอื่น ๆ อีก มากมาย การขาดแคลนทรัพยากร ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ที่ดิน แร่ธาตุ เริ่มไม่เพียงพอที่จะสนอง ความต้องการของประชากรที่เพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลาในขณะเดียวกัน ทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดดังกล่าวยังเสื่อมสภาพลงเป็นลำดับ เช่น ดินเสื่อมคุณภาพ ป่าถูกทำลาย น้ำเสีย เป็นเหตุให้ประสิทธิภาพในการใช้ลดลง ทรัพยากรที่เคย ถือว่ามีอยู่อย่างไม่จำกัด เช่น ทรัพยากรน้ำเริ่มขาดแคลนและเป็นปัญหา ความขาด แคลนทรัพยากรดังกล่าวทำให้เกิดการเอาเปรียบ แข่งแย่งกันในการดำรงชีวิต จนเมื่อปัญหามีความรุนแรงขึ้นมาก ๆ เป็นเหตุให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรมต่อไปได้

ความด้อยโอกาสทางการศึกษา ประชากรที่ขาดการศึกษา เป็นเหตุให้เสียโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองขาด การพัฒนาสติปัญญาอันจะเป็นแนวทางในการแสวงหาและพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งเป็นเหตุให้ขาดโอกาสที่จะได้รับการอบรมคุณธรรมและจริยธรรมที่ทำให้เกิด ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ผลของการได้รับการศึกษาจะสร้างคุณธรรม ในตัวบุคคล คุณธรรมทางการเมือง ทางวิชาชีพและทางสังคม ซึ่งจะสามารถช่วย ลดความคึกคะนองและความบ้าอำนาจและการเอาเปรียบกันทางสังคมลงได้

(ที่มา :<http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=16&chap=5&page=t16-5-infodetail05.html>)

3. ปัญหาของขยะมูลฝอยจากอุตสาหกรรมแรงงาน ชยะ หรือ มูลฝอย หรือ ของเสีย เป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและมีผลต่อสุขภาพอนามัย มูลฝอยหรือของเสียกำลังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะสาเหตุจากการเพิ่มของประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและทางอุตสาหกรรม นับเป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชนซึ่งต้องจัดการและแก้ไข ปริมาณกากของเสียและสารอันตราย ได้แก่ ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสารพิษที่ปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ ดิน และอากาศ ตลอดจนบางส่วนตกค้างอยู่ในอาหาร ทำให้ประชาชนทั่วไปเสี่ยงต่ออันตรายจากการเป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคมะเร็งโรคผิดปกติทางพันธุกรรม เป็นต้นสถานที่บางแห่งก็มีคนทิ้งขยะกันตามสะดวก โดยนำไปเทกองรวมกันไว้ริมทางเดินบ้างโคนต้นไม้บ้าง ทำให้มีการหมักหมมเน่าเปื่อยสิ่งกลิ่นเหม็นคั่ง บางครั้งอาจมองเห็นหนอนจำนวนมากมายไต่ยั้วเยื้อย ออกมาจากกองขยะ ดูน่าขยะแขยง นอกจากนั้นกองขยะยังเป็นแหล่งชุมนุมของสัตว์นำโรคสารพัดชนิด เช่น ยุง แมลงวัน หนู แมลงสาบ ฯลฯ ยามที่ฝนตกลงมาน้ำฝนก็ชะเอาสิ่งสกปรกเน่าเหม็นในกองขยะไหลไปยังพื้นที่ใกล้เคียง และอาจจะไหลลงทอระบายน้ำ และแม่น้ำลำคลองใกล้ ๆ อีกด้วย (ที่มา: file:///D:/page3.pdf)

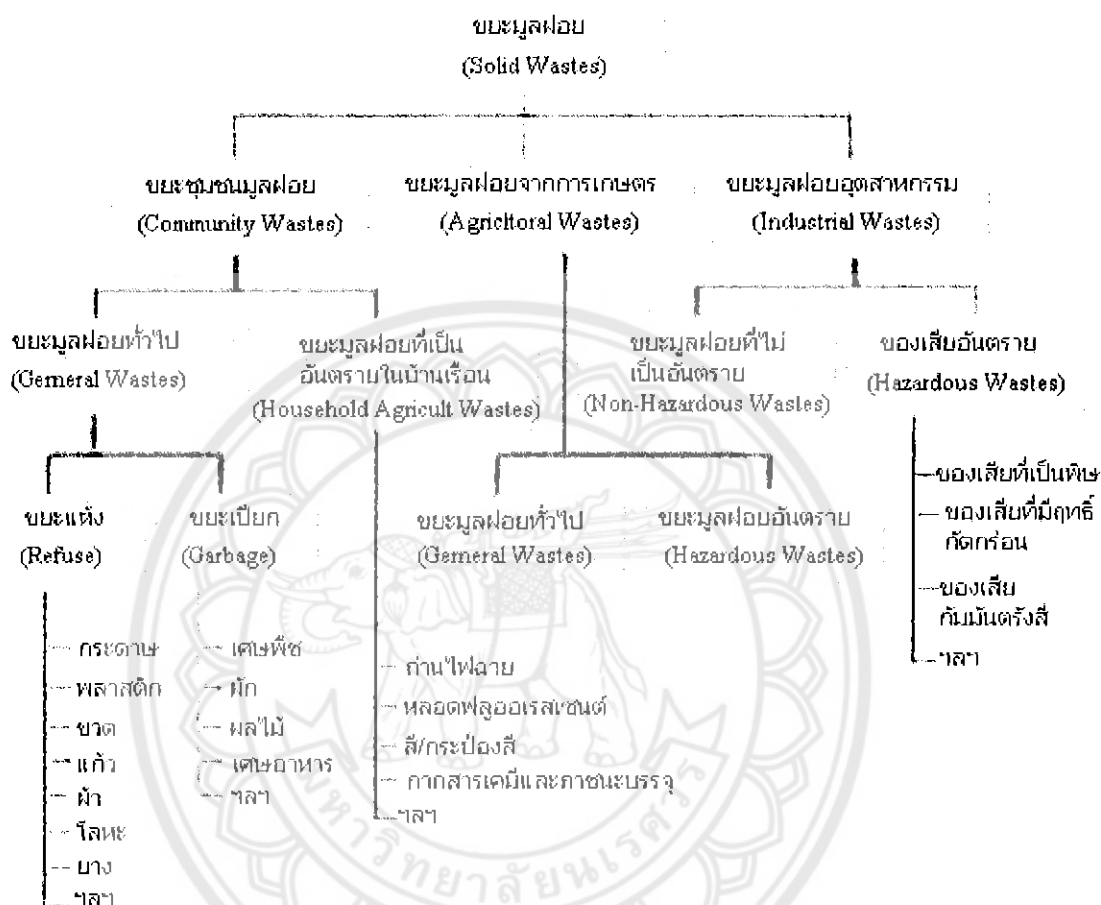
3.1 ความหมายของขยะมูลฝอยในเชิงวิชาการ ขยะหรือขยะมูลฝอย หมายถึงของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งอาจจะมีความชื้นปะปนมาด้วยจำนวนหนึ่ง ขยะที่เกิดขึ้นจากอาคารที่พักอาศัย สถานที่ทำการโรงงานอุตสาหกรรม หรือตลาดสดก็ตามจะมีปริมาณและลักษณะแตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้ววัตถุต่างๆ ที่ถูกทิ้งมาในรูปของขยะนั้น จะมีทั้งอินทรีย์สารและอนินทรีย์สาร สารวัตถุต่างๆ เหล่านี้บางชนิดก็สามารถย่อยสลายได้ด้วยจุลินทรีย์ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะพวกเศษอาหาร เศษพืชผักแต่บางชนิดก็ไม่อาจจะย่อยสลายได้เลยเช่น พลาสติกเศษแก้ว เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 2 ขยะมูลฝอยจากที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม

(ที่มา <http://www.greenpeace.org/seasia/th/press/releases/PRloykrathong>)

3.2 แหล่งกำเนิดและประเภทขยะมูลฝอยจากกิจกรรมต่างๆ

ภาพประกอบที่ 3 ตารางแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย(ที่มา: file:///D:/page3.pdf)

3.3 สาเหตุและผลกระทบของมลพิษทางขยะ ขยะเป็นปัญหาสำคัญของหลายๆ หอ้งถิ่นเกือบทั่วโลก ขยะส่วนใหญ่มักจะถูกทิ้งลงในดิน ขยะบางชนิดสลายตัวให้สารประกอบ อินทรีย์และสารประกอบอินทรีย์แต่ขยะบางชนิดสลายตัวยากเช่น หนัง พลาสติก โลหะ ฯลฯ ขยะ ประเภทนี้ถ้าทำลายโดยการเผาจะได้สารประกอบ ประเภทเกลือเช่น เกลือไนเตรตสะสมอยู่ในดิน เป็นจำนวนมากขยะที่ได้เกิดกระบวนการ ผลิตทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะขยะจากเทคโนโลยี อุตสาหกรรมกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีความเป็นพิษสูงและย่อยสลายยากเช่น ขยะจากโรงงาน อุตสาหกรรมที่มี โลหะหนัก เช่น ตะกั่วปรอท แคดเมียม เมื่อทิ้งลงดินทำให้ดินบริเวณนั้นมีโลหะ หนัก สะสมอยู่มาก สำหรับในประเทศไทยเท่าที่มีรายงานพบว่า มีการเสื่อมคุณภาพ ของดินจาก ตะกั่วเนื่องจากโรงงานถลุงตะกั่วจากซากแบตเตอรี่เก่าที่จังหวัดสมุทรปราการ นำเอากากตะกั่วที่

ไม่ได้ใช้ประโยชน์มาถมทำถนน ทำให้ดินบริเวณนั้นเกิดสภาพเป็นพิษ เป็นอันตรายต่อพืชและ
ผู้บริโภคนอกจากนี้ประเทศไทยยังประสบปัญหาขยะอุตสาหกรรมที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ใน
รูปของสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า อะไหล่อุตสาหกรรม เช่น ยางรถยนต์เก่า แบตเตอรี่เก่า ถู่มืออย่างใช้
แล้ว ถูกนำเข้ามาทิ้งในประเทศไทยอีกเป็นจำนวนมากมาย

3.4 ผลกระทบจากมลพิษทางขยะ

- อากาศเสีย เกิดจากการเผาขยะกลางแจ้งก่อให้เกิดควันและสารพิษทางอากาศ
ทำให้ คุณภาพอากาศเสื่อมโทรม
- น้ำเสีย เกิดจากการกองขยะบนพื้น เมื่อฝนตกลงมาบนกองขยะ จะเกิดน้ำเสียมี
ความ สกปรกมากไหลลงสู่แม่น้ำ
- แหล่งพาทะน้ำโรค เกิดจากการกองขยะบนพื้น ทำให้เกิดแหล่งเพาะพันธุ์ของ
หนูและ แมลงวัน เป็นต้น ซึ่งเป็นพาทะน้ำโรคติดต่อ ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัยของ
ประชาชน
- เหตุรำคาญและความไม่น่าดู เกิดจากการเก็บขนขยะไม่หมด รวมทั้งการกอง
ขยะบนพื้น ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนและเกิดภาพไม่สวยงาม ไม่เป็นสุนทรียภาพ นอกจาก
ปัญหาสิ่งแวดล้อมข้างต้นแล้ว ขยะยังเป็นตัวการสำคัญสำหรับปัญหาการจัดการขยะของ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งจะต้องเพิ่มปริมาณบุคลากร อุปกรณ์การจัดการขยะรวมทั้ง

ภาพประกอบที่ 4 มลพิษทางขยะ

(ที่มา <http://www.greenpeace.org/seasia/th/press/releases/PRloykrathong/>)

4. ปัญหาน้ำเสียจากอุตสาหกรรมโรงงาน น้ำเสียที่เกิดจากกระบวนการอุตสาหกรรม ตั้งแต่ขั้นตอนการล้างวัตถุดิบ กระบวนการผลิต จนถึงการทำความสะอาดโรงงาน รวมทั้งน้ำเสียที่ยังไม่ได้รับการบำบัดหรือน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว แต่ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งอุตสาหกรรม ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานปลาป่น โรงงาน ผลิตภัณฑ์นม โรงไม้แปรรูป โรงงานทำอาหารกระป๋อง ส่วนใหญ่มีสารอินทรีย์พวกโปรตีน คาร์โบไฮเดรตปนอยู่มาก สารอินทรีย์ที่ถูกปล่อยออกมากับน้ำทิ้งนี้ก็จะถูกย่อยสลาย ทำให้เกิดผลเช่นเดียวกับน้ำทิ้งที่ถูกปล่อยจากชุมชน นอกจากนี้อาจมีสารพิษชนิดอื่นปะปนอยู่ด้วย ขึ้นอยู่กับประเภท และขนาดของโรงงานเราสามารถแยกประเภทอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษทางน้ำได้ดังนี้

- อุตสาหกรรมอาหาร น้ำทิ้งมักมีสารอินทรีย์สูงมากทำให้ O₂ ในแหล่งน้ำน้อยลง
- อุตสาหกรรมเส้นใย ของเสียเกิดจากสารเจือปนที่มีอยู่ในเส้นใย
- อุตสาหกรรมกระดาษ น้ำทิ้งของอุตสาหกรรมประเภทนี้มักส่งกลิ่นเหม็น สีที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำจะสกัดกั้นการสังเคราะห์แสงของพืช
- อุตสาหกรรมปิโตรเลียม น้ำทิ้งมีสารประเภทไฮโดรคาร์บอน และกรด
- อุตสาหกรรมเคมี น้ำทิ้งจะเป็นพวกกรดและด่าง (เบส)
- อุตสาหกรรมยางและพลาสติก น้ำทิ้งจะมีค่า BOD สูง
- อุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น น้ำทิ้งจากโรงงานฟอกหนังมีฤทธิ์เป็นด่าง ๒.๔ การคมนาคมทางน้ำ ในการเดินเรือตามแหล่งน้ำ ลำคลอง ทะเล มหาสมุทร มีการทิ้งของเสียที่ประกอบด้วยสารอินทรีย์ และน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งถ้ามีโอกาสรั่วไหลลงน้ำได้และมีจำนวนมาก ก็จะทำให้สัตว์น้ำขาดออกซิเจน และเป็นผลเสียต่อระบบนิเวศ

ภาพประกอบที่ 5 น้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม

(ที่มา http://thaipollutions.blogspot.com/2013/02/blog-post_7049.html)

ภาพประกอบที่ 6 น้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม

(ที่มา <http://superem.igetweb.com/index.php?mo=3&art=42048291>)

5. ปัญหาจากอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ปัจจุบันสังคมไทยก็เหมือนกับสังคมมนุษย์ทั้งหลายในโลกที่ไม่หยุดอยู่นิ่งๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมอื่นๆ ในระดับเดียวกันแล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนคนส่วนใหญ่ ในสังคมปรับตัวเองไม่ทัน จนเกิดปัญหาทางวัฒนธรรมที่ต้องมีการแก้ไขกันตลอดมา ทั้งนี้ก็ เพราะแต่เดิมสังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในชนบทที่มีการทำนา และการเพาะปลูกเป็นอาชีพหลัก การผลิตแต่ เดิมก็เป็นแต่เพียงให้พอมีพอกิน ไม่ได้ผลิตอย่าง ใหญ่โตเพื่อส่งออกไปค้าขายกับต่างประเทศ จึงไม่มีความจำเป็นในการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี แต่อย่างใดแต่ในปัจจุบันสังคมเปลี่ยนมาเป็น สังคมอุตสาหกรรมที่มุ่งหวังผลิตสิ่งต่างๆ เพื่อส่งออกไปขายนอกประเทศ การผลิตผลิตผลทางการเกษตร ซึ่งแต่เดิมผลิตเพื่อเลี้ยงตัวเอง ด้วยเทคโนโลยีง่ายๆ แบบดั้งเดิม ก็เปลี่ยนมาเป็นการผลิตเป็นจำนวนมากโดยอาศัยเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้าทันสมัยเข้ามาช่วย มีการลงทุนและ การใช้ที่ดินอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการใช้ ที่ดินที่มีการขยายเขตการเพาะปลูกพืชพันธุ์ นานาชนิดไปตามบริเวณต่างๆ โดยเฉพาะที่ดอน และที่ตามป่าเขา ก่อให้เกิดการรुक้าป่าสงวน และการทำลายสภาพแวดล้อมอย่างกว้างขวาง การผลิตแบบที่เป็นแบบเกษตรอุตสาหกรรมที่ ชาวบ้านธรรมดาทั่วไปซึ่งไม่มีศักยภาพทั้งใน ด้านเงินทุน กำลังคน และเทคโนโลยีจะทำได้ จึง เป็นเรื่องของบุคคล ร่ำรวยที่เป็นนายทุนสิ่งนี้ควบคู่กันไปกับการเกษตรอุตสาหกรรมคือ การขยายตัวทางอุตสาหกรรม เกิดโรงงานอุตสาหกรรมที่นำทรัพยากรต่างๆ ของประเทศมาผลิตสินค้าประเภทต่างๆ อย่างมากมาย ทำให้เกิดย่านอุตสาหกรรม และย่านพาณิชยกรรมขึ้นตามเมืองต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมากมาย เหล่านี้ล้วนมีผล ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของผู้คน ในท้องถิ่นต่างๆ อยู่ตลอดเวลา มีทั้งการย้ายจากถิ่นหนึ่งไปอีกถิ่นหนึ่ง เช่น ในภาคอีสานไปอยู่ ทางภาคกลาง และภาคใต้ เป็นต้น กับการย้าย จากท้องถิ่นในชนบทเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือ

ทำงานเป็นกรรมกรในเมือง ซึ่งการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานดังกล่าวนี้ มีผลกระทบ ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้คนที่อยู่ในชนบท และในเมืองเป็นอย่างมาก ในสังคมชนบทนั้น แต่เดิมอยู่กันอย่างเรียบง่ายในกรอบของประเพณี ที่มีจารีต และขนบธรรมเนียมท้องถิ่นคอยควบคุม ให้ผู้คนอยู่กันอย่างสงบสุข ปัจจุบันเมื่อคนรุ่นหนุ่มสาวย้ายออกไปทำงานที่อื่น โดยเฉพาะผู้ที่ เป็นหัวหน้าครอบครัวขาดหายไปเป็นเวลาหลาย ๆ เดือน ทำให้สภาพครอบครัวขาดความสมบูรณ์ เด็กไม่มีความอบอุ่น ในขณะที่คนรุ่นใหม่ ก็หมดความเชื่อถือ ในความรู้ ความสามารถต่อการเป็นผู้นำของคนรุ่นก่อน เพราะตนได้เล่าเรียนความรู้ใหม่ๆ จากในเมือง มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ พร้อมกันนั้นก็รับเอาความทันสมัยหลายๆ อย่างมาจากภายนอก

(ที่มา: <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=16&chap=5&page=t16-5-infodetail05.html>)

จึงทำให้หมดความเลื่อมใส และเชื่อถือในสิ่งที่ เป็นจารีตและประเพณีของ ท้องถิ่นที่เคยมีบทบาทในการสร้างและควบคุม ความสัมพันธ์ทางสังคม ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในบางแห่งที่มีกลุ่มชนกลุ่ม ใหม่เข้าไปขยายที่ทำกินและตั้งถิ่นฐาน จนทำให้เกิดลักษณะบ้านแบบใหม่ๆ เช่น บ้านจัดสรร ขึ้น นั้น เกือบจะทำให้ความเป็นสังคมท้องถิ่นแต่ เดิมล่มสลายลงไปได้ ทั้งนี้เพราะคนใน ท้องถิ่นปรับตัวไม่ทัน ความเรียบง่าย และการอยู่ร่วมกัน ที่ไม่มีความแตกต่างใน เรื่องของชนชั้นก็หมดไป สังคมใหม่ที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ เป็นสังคมที่ซับซ้อนแบบมีชนชั้น และ ความรู้สึกในเรื่องการเป็นปัจเจกบุคคล ก็มีปรากฏทั่วไปในชนบทส่วนในสังคมเมืองนั้น ภาวะความ แออัดเพิ่มขึ้น จนยากแก่การควบคุม ความเป็นสังคมเปิด ที่ทำให้ติดต่อกับภายนอกได้อย่าง สะดวกสบายนั้น เป็นผลให้คนได้แต่รับอิทธิพลวัฒนธรรมที่หลากหลายจากภายนอกเข้ามา โดยไม่ มีความรู้ความเข้าใจว่า สิ่งที่รับเข้ามานั้นเหมาะสมหรือไม่ กับบ้านเมืองของตน เข้ากันได้กับสิ่ง ที่มี มาแต่เดิมเพียงใด เมื่อไม่มีการกลั่นกรอง ความขัดแย้งก็เกิดขึ้น การยึดมั่นถือมั่นในลักษณะ การปกครองแบบประชาธิปไตยที่หยุดนิ่งอย่าง เป็นอุดมคติที่ดี นโยบายทางเศรษฐกิจทุนนิยม แบบเสรี ที่เป็นการส่งออกของรัฐบาลก็ดี ล้วนเป็นสิ่งที่ชักจูงคนในสังคมรุ่นใหม่ให้หันไปเห็นความสำคัญ ทางวัตถุ และความเป็นปัจเจกบุคคล ตลอดเวลา ทำให้สังคมมีความซับซ้อนทาง เศรษฐกิจและ สังคมเพิ่มขึ้นจนยากแก่การควบคุม เกิดกลุ่มอาชีพกลุ่มผลประโยชน์ที่หลากหลาย จนเป็นชนชั้นที่ มีความแตกต่างกันมากมาย โดยเฉพาะช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน จน กล่าวได้ว่าปัจจุบันผู้ มีอำนาจทางเศรษฐกิจ เท่านั้นที่มีอิทธิพลในเรื่องการเมืองการปกครอง ของประเทศ และการรักษา ผลประโยชน์ส่วนตัว ก็ดี หรือผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มแต่ละเหล่า ก็ดี มีผลนำไปสู่การละเมิด กฎหมายอยู่เรื่อยๆ การเน้นในเรื่องอุตสาหกรรม ทำให้เมืองมีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อัน

เนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายของประชากรจากภายนอกเข้ามา โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายของพวก ชาวนาในชนบท ที่เข้ามาเป็นกรรมกรตามโรงงานอุตสาหกรรม กรรมกรทำงานก่อสร้าง ตลอดจนคนงานลูกจ้างด้านบริการต่างๆ นั้น ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมอย่างมากมาย อย่างเช่น ปัญหา ชุมชนแออัด แหล่งเสื่อมโทรม ปัญหา เรื่องการลักขโมย ปล้นจี้ ซึ่งรวมไปถึงปัญหา ทางโลภภณีและการว่างงานด้วย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ นำมาสู่ปัญหาของความไม่มั่นคงภายใน ที่เป็นส่วนรวม ถ้ามองให้กว้างกว่าเมือง ออกไปถึงบริเวณชานเมืองรอบนอก ที่แต่เดิมเป็นชนบท ก็จะพบว่าหลายๆ แห่ง ที่เดียวที่เปลี่ยนแปลงจาก สังคมชาวนามาเป็นสังคมกรรมกร เพราะผู้ที่ เป็นชาวนาแต่ก่อนเคยมี ที่ดินทำการเพาะปลูก ด้วยตนเองนั้น มีเป็นจำนวนมาก ที่ขายที่ดินให้กับนายทุน เพื่อสร้างโรงงาน อุตสาหกรรม หรือไม่กี่เพื่อทำการเพาะปลูกพืชไร่ ในลักษณะที่เป็นเกษตรอุตสาหกรรม จึงต้อง เปลี่ยนสภาพและ ฐานะตนเองเป็นกรรมกรรับจ้าง ทำงานให้กับ กิจการทางอุตสาหกรรมเหล่านั้น นับเป็นการ เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากรูปแบบหนึ่งมาสู่อีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งการ ปรับตัวเองเข้าสู่วิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบใหม่ไม่ใช่ ของง่าย ผู้ที่ประสบความล้มเหลวอาจกลายเป็นคนยากจนที่มีความเสื่อมทางด้านจิตใจและ ศีลธรรม ที่จะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมที่น่าอัปการ ได้

เมื่อสรุปเป็นภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในสังคมไทย โดยทั่วไปในขณะนี้ ก็อาจกล่าวได้ว่า การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรม มาเป็นสังคม อุตสาหกรรมก็ดี หรือการเปลี่ยนแปลงจากสังคม ชาวนามาเป็นสังคมกรรมกรก็ดี เป็นไปใน ลักษณะ ที่ผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมปรับตัวไม่ทัน เพราะ เป็นการเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่มีค่านิยม ทาง วัฒนธรรมที่เน้นการทำตัวเองให้กลมกลืนกับ จักรวาล และการสร้างดุลยภาพระหว่างความ ต้องการทางวัตถุกับทางจิตใจ ที่มีผลทำให้ผู้คน ต้องพึ่งพากันเอง และร่วมมือกันอนุรักษ์ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ มาเป็นสังคมสมัยใหม่ ที่มีแต่ความต้องการทางวัตถุและการ เป็นปัจเจกบุคคล แล้วสร้างค่านิยมทาง วัฒนธรรมที่เน้นการควบคุมจักรวาลแทน ผล ที่เห็นใน ปัจจุบันก็คือ การใช้เทคโนโลยีทาง วิทยาศาสตร์เพื่อการผลิตผลผลิตทางเศรษฐกิจ จนเกินความ จำเป็น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่พอจะเหลือไว้ ให้คนในรุ่นหลังๆ ได้ดำรงอยู่อย่างราบรื่นนั้น หดสั้นไปโดยไม่จำเป็น

(ที่มา <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=16&chap=5&page=t16-5-infodetail05.html>)

5. แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะ

ศิลปะมีผลบังคับจิตใจมนุษย์มากมาย ทำให้มนุษย์เปลี่ยนกิริยาอาการได้และเป็นกฎทางสุนทรียะแห่งความมีระเบียบและความงาม ศิลปะเป็นผู้บุกเบิกทางแห่งอารยธรรม และแสดงให้เห็นถึงระดับสติปัญญาทางวัฒนธรรมของผู้คนในสังคมนั้นๆ

การแสดงทางศิลปะปัจจุบันไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ก็ต้องยึดถือตัวอารมณ์ ความรู้สึก และเหตุผลที่ต้องการสะท้อนให้สังคมได้รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงที่เป็นไป เนื่องจากวัฒนธรรมของคนทุกชาติทุกภาษาย่อมไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และการแสดงออกทางศิลปะจะก่อให้เกิดผล สะท้อนใจต่อผู้คนให้เกิดความรู้สึก เกิดสติและยับยั้งเพื่อไม่ให้เกิดผลร้ายต่อผู้คนและสังคม ศิลปะจึงเป็นตัวปลูกประสาทอินทรีย์ในการรับรู้จนเกิดความซาบซึ้งในความงามนั้น หรือเกิดความพอกพองใจลึ้มความทุกโคไปได้ชั่วขณะ

ฉะนั้นงานศิลปะย่อมก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจ ปลูกประสาทอินทรีย์ให้เห็นภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นตรงหน้า โดยอาศัยขบวนการทางเทคนิคและความชำนาญด้านฝีมือ ถ่ายทอดจินตนาการออกมาให้ประจักษ์ในผลงานศิลปกรรม

6. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

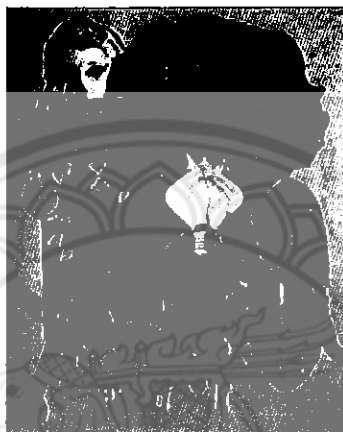
ดาด้าอิสม์หรือศิลปะลัทธิดาด้า(Dadaism Art)เป็นศิลปะกลุ่มหนึ่งที่มีปฏิกริยาต่อต้านคัดค้านศิลปกรรมเก่าๆ ในอดีตพวกเขาคิดว่าสิ่งเหล่านั้นล้าแล้วแต่มีจิตใจคับแคบ ดังนั้นต้องสร้างสรรค์งานแนวใหม่ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับศิลปะแบบเก่า

แนวคิดของกลุ่มนี้อยู่บนพื้นฐานทางอารมณ์ อันต้องการปลดปล่อยความคิดผิดๆแบบเก่าให้หมดไปและเป็นผลมาจากความเสื่อมโทรมในสังคมและศิลปะวิทยา สืบเนื่องจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่งการแสดงออกของศิลปะกลุ่มนี้ออกไปทางแตกดัน เยาะเย้ย ถากถางมองโลกในแง่ร้าย เห็นว่าโลกนี้เลว พวกเขาแนะนำให้มีการสร้างงานที่ผิดหลักความเป็นจริง สร้างศิลปะอยู่ที่การโกหก หลอกลวงเป็นสำคัญ พวกเขาไม่เชื่อหลักตรรกวิทยา หากแต่ต้องการปลดปล่อยจิตใจสำนึกให้แสดงพฤติกรรมอย่างอิสระเต็มที่แม้ว่าจิตใจสำนึกจะมีแนวโน้มเอียงไปในทางวิถถาร ดูพิลึก พิศดาลก็ตามพวกเขายังได้รับอิทธิพลมาจากพวกฟิวเจอริสม์ ในเรื่องของความเร็วและเครื่องจักรกลด้วย แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปคือฟิวเจอริสม์ยังคงมีรูปแบบการแสดงออกแบบเก่า ส่วนพวกดาด้าชอบการประชดประชันและดูถูกเหยียดหยาม

ศิลปะลัทธิดาดาที่มีต้นกำเนิดในช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นช่วงเวลาที่มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากมาย เนื่องจากเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 และการปฏิวัติของรัสเซีย และในช่วงนี้เอง ดาดาก็ได้กำเนิดขึ้นมาจากกลุ่มนักกวี นักประพันธ์ต่างๆ ในยุโรป พวกเขาสร้างผลงานแนวใหม่โดยเป็นปฏิปักษ์ศิลปะแบบเก่า และสร้างค่านิยมใหม่ที่มีความเป็นสากล เหตุผลต่างๆ มาจากการเกิดสงครามและมีศิลปินกลุ่มหนึ่งต้องการแสดงออกถึงอาการเยาะเย้ย ถากถาง สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและมองโลกในด้านลบว่าคนเลวทำร้ายทุกอย่างได้ กลุ่มดาดาจึงสร้างผลงานที่ผิดจากหลักการความจริง ทำให้เป็นเรื่องเหลวไหลน่าหัวเราะ ขณะนั้น เมืองซูริค ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ เป็นแหล่งรวมคนที่หลบหนีและถูกบีบบังคับทางสังคมจากประเทศต่างๆ เพราะ สวิตเซอร์แลนด์นั้นถูกกำหนดให้เป็นประเทศที่เป็นกลางทางสงคราม ที่เมืองซูริคนี้เอง มีร้าน เครื่องดื่มร้านหนึ่งชื่อว่า คาบาเรต์วอลแตร์ ซึ่งมีความสำคัญในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้น "ดาดา" เมื่อราวเดือนกุมภาพันธ์ 1916 เพราะเป็นแหล่งชุมนุมรวมตัวของศิลปินและกวีที่มาพบปะ พูดคุยกัน โดยมี อิวโก บอลล์ นักประพันธ์ชาวเยอรมันผู้ลี้ภัยคนหนึ่งเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งเขาได้ จัดสถานที่แห่งนี้ให้เป็นแหล่งชุมนุมสำหรับการปรับปรุงพัฒนาศีลธรรม วัฒนธรรม และคุณค่าทาง สังคมที่สูญเสียเพราะสงครามขึ้นใหม่ และเมื่อปี 1927 บอลล์เสียชีวิตลง เขาได้รับการยกย่องให้เป็นดุจนักบุญทางศาสนาประจำเมืองอีกด้วย และถึงแม้ว่าผลงานของกลุ่มดาดาส่วนใหญ่จะ ล้อเลียนเสียดสีสังคม ทำทุกอย่างให้เป็นเรื่องน่าขำ จุดประสงค์หนึ่งก็เพื่อเตือนให้ผู้คนตระหนักถึง ผลลัพธ์ของการทำสงคราม แต่ก็มีกลุ่มดาดาที่รวมเอาศาสนาเข้ามาจับกับงานศิลปะ และก็มีกลุ่ม ของดาดาต่อต้านดาดาที่เอาศิลปะทางโลกมาต่อต้านเรื่องของศาสนา สำหรับหลายคนอาจมองว่า ดาดาไม่ได้เป็นงานประวัติศาสตร์ศิลปะในช่วงศตวรรษที่ 20 แต่มองว่าดาดาเป็นงานศิลปะ สมัยใหม่

จนกระทั่งดาดา กลายเป็นกระแสลัทธิทางศิลปะที่เคลื่อนไหวไปในยุโรปอย่างรวดเร็ว ไม่ ว่าจะเป็นในปารีส เบอร์ลิน โคโลญจ์ อิตาลี ไอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ รวมไปถึงทางฝั่งสหรัฐอเมริกา ด้วยเหตุที่ว่า ดาดาเป็นรูปแบบที่ไร้กฎข้อบังคับ มีอิสระเสรีในการสร้างผลงาน และต่อต้าน ขนบธรรมเนียมเดิมที่เคยมีอยู่ อีกทั้งยังมีปัจจัยเรื่องการต่อต้านสงคราม การต่อต้านสังคมและ การเมืองการปกครองมาเกี่ยวข้อง เหล่านี้ส่งผลให้ "ผลงานศิลปะ" ในแบบของดาดาถูกสร้างสรรค์ ขึ้นจากวัสดุและวิธีคิดที่หลากหลาย ไม่จำกัดอยู่ในกรอบเดิมๆ รวมไปถึงเรื่องของความงามหรือ สุนทรียภาพของผลงานก็ถูกสร้างความหมายใหม่ขึ้น เรียกได้ว่า วัตถุประสงค์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน กลายเป็นผลงานศิลปะได้เพียงแค่ตั้งชื่อและจัดแสดงมันในนิทรรศการศิลปะเท่านั้นเอง หรือในอีก ทางหนึ่ง ศิลปะอาจเกิดจากความบังเอิญ คำพูด จินตภาพ หรือแม้กระทั่งความคิดต่อต้านศิลปะ

กับกระแสการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นความคิดแบบเหตุผล อันเป็นกระแสหลักของการพัฒนาในยุโรป ซึ่ง ดาดา มองว่าเป็นอารยธรรมที่กำลังทำลายตัวเอง พวกเขาหันมาทำศิลปะอะไรก็ได้ ที่ไม่ใช่เหตุผล ดูประหลาดแต่ก็แฝงเอาไว้ด้วยความขี้เล่น พวกเขา ดาด้า ไม่ใช่วิธีการแบบจารีต ไม่ค่อยสนใจกฎเกณฑ์ ชอบใช้ความบังเอิญ เป็นตัวทำให้เกิดผล เช่น ศิลปินชาวเยอรมันอย่าง ฮันนาห์ฮ็อชคิดค้นงานติดปะด้วยภาพถ่าย หรือที่เรียกกันว่า โฟโต้ มอนตาจ(photo montage)

ภาพประกอบที่ 7 ผลงาน Hannah Hoch

(ที่มา: <http://www.yellowbellywebdesign.com/hoch/madchen.html>)

ฮันนาห์ฮ็อช เป็นศิลปินชาวเยอรมัน เป็นผู้บุกเบิกรูปแบบงานศิลปะการตัดปะหรือ Collage ผลงานของเธอมักจะเสียดสีวิจารณ์ความเสื่อมของอุตสาหกรรมความงามวัฒนธรรมมวลชนในขณะที่ได้รับแรงผลักดันที่สำคัญในการเป็นสื่อผ่านการเพิ่มขึ้นของแฟชั่นและการถ่ายภาพโฆษณา ผลงานทางการเมืองของเธอ

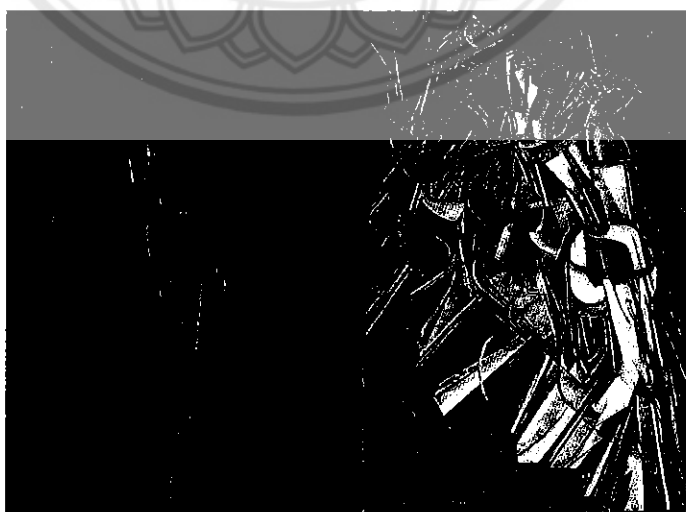
ภาพประกอบที่ 8 ผลงาน Hannah Hoch

(ที่มา: Arrangement According to the Laws of Chance, 1917)

การพยายามฉีกตำรา แหกประเพณีทางศิลปะแบบนี้ ทำให้พวก ดาดา ถูกเรียกว่าเป็นพวกต่อต้านศิลปะ(anti art)แต่อย่างไรก็ตาม ดาดา คือส่วนหนึ่งของกระแสลัทธิศิลปะสมัยใหม่ แม้การขัดขืนต่อสังคมกระฎุมพีหรือชนชั้นกลาง จะเป็นบุคลิกอย่างหนึ่งของศิลปะสมัยใหม่ แต่ ดาดา เป็นพวกที่ต่อต้านกฎเกณฑ์ประเพณีของสังคมที่ถูกครอบงำด้วยวัฒนธรรมชนชั้นกลางอย่างสุดขีด การกระทำที่ก้าวร้าวและประหลาดได้ทำให้คนดูเดือดดาลเป็นอย่างยิ่ง ศิลปินคนสำคัญในกลุ่มดาดา ที่ได้พลิกโฉมวิถีคิดและการทำงานศิลปะในคริสต์ศตวรรษที่ 20 อย่างถอนรากถอนโคน นั่นคือ มาร์เซล ดูชองปี (Marcel Duchamp) เขาเป็นคนที่ทำให้ วัสดุสำเร็จรูป ได้แจ้งเกิดในวงการศิลปะอาจจะพูดได้ว่าเขาเป็นคนที่ปล่อยให้ศิลปะหลุดออกไปจากความสวยงามและงานฝีมือแบบเดิมๆ แล้วก้าวเข้าสู่ศิลปะที่เป็น รูป และ ความงาม ของ ความคิด

มาร์เซล ดูชองปี (Marcel Duchamp) เป็นทั้งนักจิตรกร ปติมากรและเป็นนักเขียนชาวฝรั่งเศสที่ผลงานเกี่ยวกับ ลัทธิดาดานิยมและนามธรรมศิลปะแม้ว่าจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่ม ดาดา แต่ได้รับการยกย่องจากผู้คนโดยทั่วไปพร้อมกับปาโบลปีกัสโซและองรีมาติสเป็นหนึ่งในสามของศิลปินที่ช่วยในการกำหนดความคืบหน้าการปฏิบัติในศิลปะพลาสติกในทศวรรษที่ผ่านมา การเปิดของศตวรรษที่ยี่สิบมีความรับผิดชอบสำหรับการพัฒนาที่สำคัญในภาพวาดและประติมากรรม

มาร์เซลดูชองปีได้มีผลกระทบอันยิ่งใหญ่ในศตวรรษที่ยี่สิบ โดยสงครามโลกครั้งที่หนึ่งเขาได้ปฏิเสธการทำงานเพื่อนศิลปินของเขา (เช่นองรีมาติ) ที่ใช้ จอประสาทตาในการสัมผัส แต่ดูชองปี ต้องการงานศิลปะเพื่อใช้ในการสัมผัสเท่านั้น

ภาพประกอบที่ 9 ผลงาน Marcel Duchamp

(ที่มา http://en.wikipedia.org/wiki/Marcel_Duchamp)

6.1 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินมาเลเซีย

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในกลวิธีการสร้างสรรค์งานสื่อผสม(Mix Media)ของ ChweeSeng Tan ศิลปินชาว มาเลเซีย ด้วยการจัดองค์ประกอบของเส้นที่เป็นเส้นโครงสร้างของ หลังคามีทั้งเส้นตรงเส้นตรงแนวนอนและเส้นตรงแนวเฉียงมาเป็นตัวประสานทำให้ผลงานเกิด จังหวะระหว่างเส้นที่พาดผ่านกันรวมถึงกลวิธีในการควบคุมโทนสีศิลปินได้เลือกใช้สีที่ดูคล้าย สนิมเพื่อแสดงถึงลักษณะทางรูปทรงของโครงสร้างที่เสื่อมโทรมมีการใช้แสงเงาเพื่อทำให้เกิดพื้นที่ว่างในผลงานมองดูแล้วรู้สึกสบายตา สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชม

ภาพประกอบที่ 10 ผลงาน ChweeSeng Tan

กลวิธี : สื่อผสม (Mix Media)

6.2 อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะสมัยใหม่

ผู้สร้างสรรค์ได้ชื่นชมผลงานจิตรกรรมสื่อผสมของ สุทธิพันธ์ สิทธิชัย ศิลปินจิตรกรรมสื่อผสม โดยผู้สร้างสรรค์ได้มีความสนใจแนวคิดและกลวิธีของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมของศิลปินที่สะท้อนเรื่องราวและรูปแบบความเชื่อมโยงของโครงสร้างอาคาร การทำรูปทรงแทนมภายในโครงสร้างของตึก ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความประทับใจและได้นำรูปแบบลักษณะความเชื่อมโยงนั้นมาพัฒนาในด้านการจัดองค์ประกอบแสงเงา จังหวะของเส้นและสีเพื่อให้สอดคล้องกับเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพประกอบที่ 11 ภาพผลงานของสุทธิพันธ์ สิทธิชัย

ภาพประกอบที่ 12 ภาพผลงานของสุทธิพันธ์ สิทธิชัย

6.3 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในผลงานของ อภิพล เตชะมังคลานนท์ ศิลปินไทยสาขาจิตรกรรมไทย ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับผู้สร้างสรรค์โดยศิลปินได้แลเห็นถึงความเสื่อมโทรมของสังคมไทยที่เกิดจากความเจริญทางด้านวัตถุในงานของศิลปินส่วนมากเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง มีความขัดแย้งและทำลายอยู่ตลอดเวลาที่มีการสร้างลักษณะจาก สถาปัตยกรรม สัญลักษณ์ ของความเจริญทางด้านวัตถุ และจิตใจมาเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนความเสื่อมโทรมและความเจริญงอกงามที่เกิดขึ้น การแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกที่เชื่อมโยงสำนึกในคุณค่าที่ดีงามของวัฒนธรรมในจิตใจของคน ด้วยศิลปะที่ยังคงเอกลักษณ์ไทย

ภาพประกอบที่ 13 ภาพผลงานจากลัทธิศิลปะไทยที่ได้รับอิทธิพล

ชื่อภาพ : ความหวังบนซากแห่งอารยธรรม
 ศิลปิน : อภิพล เตชะมังคลานนท์
 กลวิธี : สีอะคริลิคบนผ้าใบ

7. แนวคิดองค์ประกอบทางศิลปะ

ศิลปะ คือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก ความคิด หรือความงาม ก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วน ที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส ส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็น การแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วน หนึ่ง เราเรียกว่าองค์ประกอบส่วนแรก ว่า รูปทรง (Form) หรือ องค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือ องค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักการของศิลปะ ก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา

7.1 รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้าง สรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ให้ความพึงพอใจต่อความรู้สึก สัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัว รูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิต

โครงสร้างทางรูป

ทัศนธาตุ (Visual Elements) หมายถึง ส่วนประกอบที่สำคัญอันเป็นพื้นฐานสำหรับการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์หรือเรียกว่าสุนทรียธาตุก็ได้ ซึ่งจิตกร ประติมากร สถาปนิก หรือนักออกแบบ ต่างก็ใช้สิ่งเหล่านี้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้แก่ จุด เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา ที่ว่างหรือ ช่องไฟ สี และลักษณะพื้นผิว ซึ่งจะขยายเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. จุด (Dot/Point) หมายถึง ธาตุเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าจุด เป็นการเริ่มต้นที่ไปสู่การเกิดของทัศนธาตุอื่นๆที่สำคัญต่อไป อาทิเช่น เส้น เกิดจากการนำจุดมาเรียงกันจนเกิดความยาว หรือน้ำหนักเกิด จากการนำจุดมาวางเรียงทับซ้อนกันจำนวนมาก เป็นต้น

2. เส้น (Line) หมายถึง ผลจากการนำจุดหลายๆจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจน เกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้น และเส้นเป็นรากฐานของ โครงสร้างของงาน ทัศนศิลป์ทุกประเภท อีกทั้งเส้นสามารถแสดงความรู้สึกด้วยตัวของมันเองและด้วยการนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้น แต่ละชนิดก็ให้ความหมาย และความรู้สึกกันออกไป ตัวอย่างเช่น

- เส้นตรง (Straight Line) มีลักษณะให้ความรู้สึก แข็งแรง มั่นคง ผู้สร้างสรรค์จึงใช้เส้นตรงมาสร้างผลงานในส่วนเครื่องจักร

- เส้นตรงที่ต่อเนื่องกันเป็นแฉกแหลม (Zig-Zag) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ระทึกใจ

สำนักหอสมุด

ร. 61 23 222

- เส้นตรงแนวนอน มีลักษณะให้ความรู้สึก ราบเรียบต่อผลงานของผู้สร้างสรรค์
- เส้นโค้ง (Curve) ให้ความรู้สึก หนักแน่น มั่นคง แข็งแรง
- เส้นตรงแนวเฉียง ให้ความรู้สึกขัดแย้ง สื่อถึงอารมณ์ รุนแรง สงคราม

2.1 เส้นโครงสร้าง (Structural Line) คือเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตาเป็นเส้นใน จินตนาการที่ผู้ดูจะรู้สึกหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เส้นชนิดนี้ เดินทางด้วยความรู้สึก ไม่ใช่ด้วยการเห็นเป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในศิลปะ

2.2 เส้นแบบคาลิกราฟิค (Calligraphic Line) เป็นเส้นที่เกิดจากร่องรองของการหวัด พู่กัน ปากกา ดินสอ ที่สื่อถึงลักษณะของอารมณ์แสดงจังหวะความเคลื่อนไหวและแสดงถึงบุคลิกภาพของศิลปินเกิดความงาม ความรู้สึกในตัวของมันเอง

3. น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (Tone/Light & Shadow) หมายถึง ทิศนาตที่เกิดจาก จุด เส้น หรือสี ประสมประสานกันแล้วแสดงค่าความอ่อนแก่ ของบริเวณรูปร่างรูปทรงที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสีที่เกิดผล ไล่ค่าน้ำหนักความอ่อนแก่เพียงสีเดียว หรือหลายสีก็ได้เช่นกัน รวมทั้งการไล่ค่าน้ำหนักความอ่อนแก่ของสีดำ สีเทา สีขาว ที่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปที่ละน้อยตามลำดับ (Chiaroscuro)

การสร้างน้ำหนักในงานจิตรกรรมนั้นมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดผลในเรื่องความแตกต่าง กัน ระหว่างรูปทรง รูปร่างกับพื้นหลัง บรรยากาศ หรือ พื้นที่ว่าง ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว และแสดงระยะใกล้ไกล ด้วยการนำสายตาของผู้ดู อันเนื่องมาจากการตัดกันระหว่างน้ำหนักที่เข้ม กับน้ำหนักที่อ่อนจาง หรือสว่าง ทั้งนี้อาจจะมีลักษณะที่ตัดกันอย่างรุนแรงหรือมีลักษณะประสานกลมกลืนก็ได้ นอกจากนี้ น้ำหนัก แสงเงา ก็สามารถทำให้เกิดความลึก 2-3 มิติ ขึ้นในภาพอย่าง สมบูรณ์

4. ที่ว่าง (Space) หมายถึง พื้นที่ว่างโดยทั่วไปจะมีความเป็นกลาง และเป็นที่ยาว ที่ว่างเปล่าแต่ทว่ามองไม่เห็น แต่หากมีทัศนธาตุหรือรูปร่างรูปทรงอย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏขึ้น ก็จะเกิดปฏิกิริยาความเคลื่อนไหวขึ้นมาทันที ดังนั้น จึงเปรียบเทียบเสมือนเป็นเวทีหรือสนามที่ให้ทัศนธาตุและหรือรูปร่างรูปทรงอื่นๆลงไปปรากฏมีบทบาทขึ้นมา เช่น ในงานจิตรกรรม มีได้ทั้งพื้นที่ว่างแบบ 2 มิติ และ 3 มิติหรือที่สร้างขึ้นมาจากการลวงตาก็ตาม

ส่วนในงานประติมากรรมและงานสถาปัตยกรรมนั้นใช้ที่ว่างจริงๆล้อมรอบเคลื่อนไหว ทะลุผ่านรูปทรง ที่เป็น 3 มิติจริงๆแม้กระทั่งในงานนาฏศิลป์ หรือศิลปะการแสดง การละครนั้น ก็ใช้ที่ว่างที่เป็น 3 มิติจริงๆ ด้วยเช่นกัน โดยสำแดงการเคลื่อนไหว ที่เกิดจากการรำผ่านสรีระร่างกายของคนเราไปมานั้น ย่อมทำให้ที่ว่างมีความหมายขึ้นมาด้วย

5. สี (Color) หมายถึง ทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกัน ครบถ้วน คือ มีเส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมีคุณลักษณะพิเศษ เพิ่มขึ้นอีก 3 ประการ คือ ความเป็นสี น้ำหนักของสีและความจัดของสี

ความเป็นสี (Hue) หมายถึงว่าเป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ

น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเรา ผสมสีขาวเข้าไปในสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเรา เพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ เป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่ เรียงลำดับจากแก่สุดไปจนอ่อนที่สุด

ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูก ผสม ด้วยสีดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับ จากจัดที่สุด ไปจนหม่นที่สุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้า ไปทีละน้อยๆ จนถึง ลำดับที่ความจัดของสีที่มีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ

สีทำหน้าที่ เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มหน้าที่พิเศษที่สำคัญที่สุดขึ้นอีก ประการคือ ให้ อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง

6. ลักษณะผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัส จับต้อง หรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มั่น ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็น กามะหยี่ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด คือ

-ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษ ทRAY ผิวส้ม แก้ว ฯลฯ

-ลักษณะผิวที่หาเทียมขึ้น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่ายาบหรือ ละเอียด แต่เมื่อสัมผัส จับต้อง เข้าจริงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินอ่อน หรือการใช้รอย พู่กันในงาน จิตรกรรมบางชิ้น

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด ความเสื่อมของอุตสาหกรรมแรงงาน ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่สะท้อนถึงอันตรายจากเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าจนส่งผลกระทบต่อสังคมและโครงสร้างทางความคิดในตัวมนุษย์โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพพิมพ์โดยกระบวนการสร้างสรรค์ได้กำหนดลำดับขั้นตอนการทำงานตั้งแต่ศึกษาหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำภาพแบบร่าง และปฏิบัติงานจริง ซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองเพื่อที่จะได้นำมาพัฒนา รูปแบบงานศิลปะต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มผู้เข้าชมนิทรรศการในการเผยแพร่การจัดแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ ณ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล พิกะนูโลก หอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวรและหอศิลป์กรุงเทพฯ ที่กรุงเทพฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัญหาที่เกิดจากอุตสาหกรรม
- ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางศิลปะ
- หมึกพิมพ์
- น้ำมันสน
- แม่พิมพ์โลหะ
- กรดไฮโดรคลอริก
- ผงยางสน
- ดินสอเขียนกระจก
- กระดาษไข
- แพลง
- อ่างพลาสติก
- แท่นพิมพ์
- วานิชสีดำ

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. หมึกพิมพ์ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับเทคนิคภาพพิมพ์โดยเฉพาะ โดยนำหมึกพิมพ์มาอุดลงบนแผ่นแม่พิมพ์

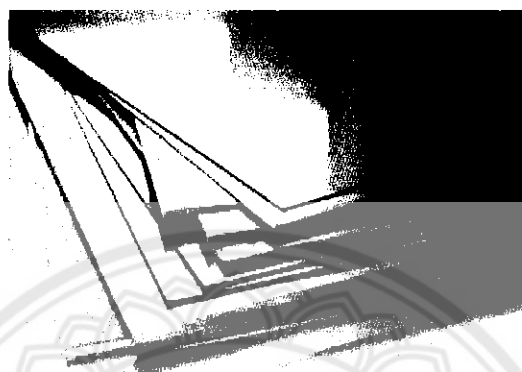
ภาพประกอบที่ 14 หมึกพิมพ์

2. น้ำมันสน เป็นสารซึ่งเกิดจากการสกัดจากต้นสน โดยเป็นสารประกอบพวกไฮโดรคาร์บอน น้ำมันสนมักจะถูกนำไปใช้ในการผสมสีน้ำมัน เรียกว่าเป็นสิ่งจำเป็นของช่างทาสี ช่างเขียนภาพ น้ำมันระเหยง่าย สามารถใช้เช็ดหมึกพิมพ์ในกระบวนการทำภาพพิมพ์ทุกกลวิธีได้

ภาพประกอบที่ 15 น้ำมันสน

3. แม่มิมพ์โลหะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เป็นแม่พิมพ์ นิยมใช้ในกลวิธี Etching, Aquatint, Dry point, Messotint เป็นต้น

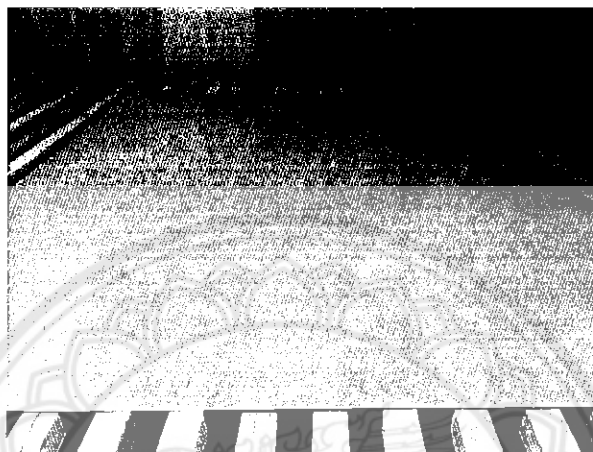
ภาพประกอบที่ 16 แม่มิมพ์โลหะ

4. กรดไฮโดรคลอริก หรือ กรดเกลือเป็นสารประกอบเคมีประเภทกรดละลายในน้ำ โดยเป็นสารละลายของไฮโดรเจนคลอไรด์นิยมใช้กันในอุตสาหกรรมเป็นของเหลวที่มีพลังการกัดกร่อนสูง โดยเฉพาะเหล็ก

ภาพประกอบที่ 17 กรดไฮโดรคลอริก หรือ กรดเกลือ

5. ผงยางสน (rosin) เป็นกาวชนิดหนึ่งที่สามารถปิดโลหะจากการกัดกร่อนของกรดกรดไฮโดรคลอริกหรือ กรดเกลือด้วยการปิ้งให้ละลายและยังเป็นส่วนสำคัญของกลวิธีทางภาพพิมพ์คือ Etching, Aquatint, Messotint

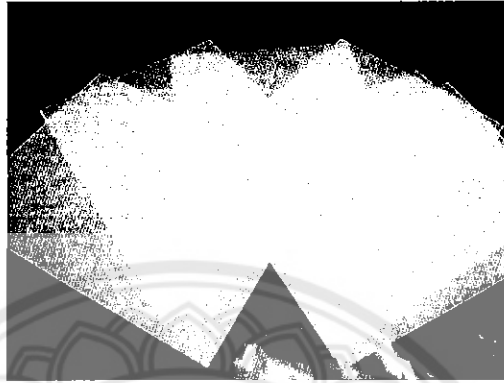
ภาพประกอบที่ 18 ผงยางสน (rosin)

6. ดินสอเขียนกระจก เป็นอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันแผ่นโลหะจากการกัดกร่อนของกรดได้ในจุดที่เราไม่ต้องการให้กรดกัดทะลุผ่าน

ภาพประกอบที่ 19 ดินสอเขียนกระจก

7. กระดาษไขหรือกระดาษลอกลายเป็นวัสดุที่ใช้ในงานเขียนแบบของสถาปนิกมีลักษณะผิวเรียบ เหมาะสำหรับงานพิมพ์ แบบแปลน ภาพภูมิศาสตร์ ลายเส้นออกมาคมชัด และเป็นกระดาษลอกลายที่สามารถใช้งานร่วมกับเครื่องอิงค์เจ็ท และเลเซอร์ได้

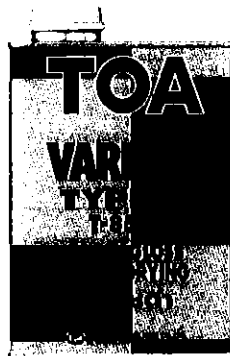
ภาพประกอบที่ 20 กระดาษไขหรือกระดาษลอกลาย

8. แปลง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ทำสีหรือทาสีต่างๆเพื่อให้งานที่ทาทั่วถึงและเรียบเนียน

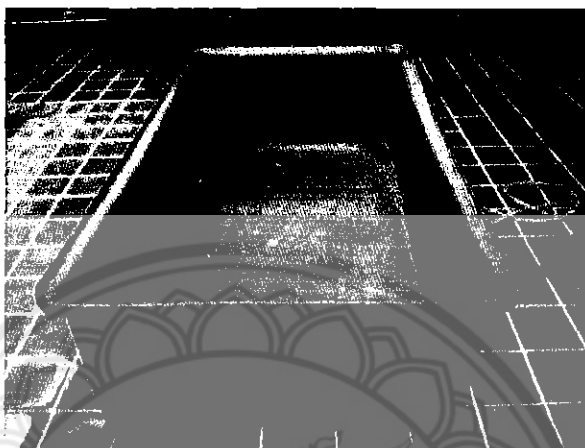
ภาพประกอบที่ 21 แปลง

9. วานิชสีดำ เป็นน้ำทางเคมีที่ทาจากยางเหนียวของปิโตรเลียม ใช้เป็นอุปกรณ์ในการสร้างพื้นผิวเพื่อทำให้เกิดคราบสีดำ

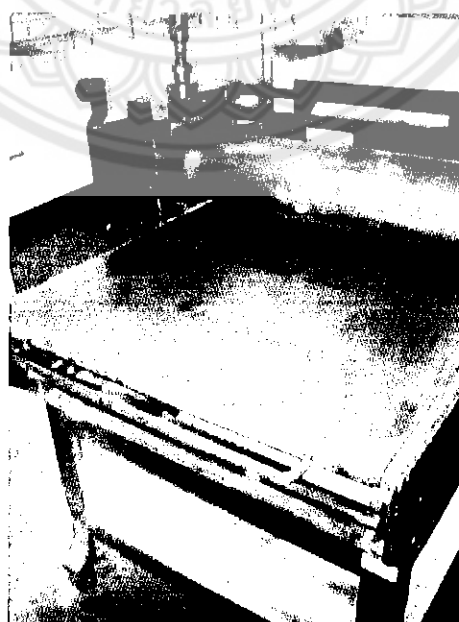
ภาพประกอบที่ 22 วานิชสีดำ

10. อ่างพลาสติก เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ใส่หรือผสมวัสดุต่างอ่างพลาสติกสามารถรองรับน้ำกรดหรือวัสดุทางเคมีไม่ให้รั่วไหลได้เป็นอย่างดี

ภาพประกอบที่ 23 อ่างพลาสติก

11. แท่นพิมพ์ เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการพิมพ์กลวิธีหลายกลวิธีจะต้องผ่านการพิมพ์ลงบนกระดาษโดยผ่านแท่นพิมพ์การทำงานของแท่นพิมพ์เริ่มจากการหมุนแท่นพิมพ์ให้ทุกอย่างเลื่อนผ่านลูกกลิ้งเหล็กขนาดใหญ่ของแท่นพิมพ์ให้หมึกบนแม่พิมพ์อัดติดกระดาษที่ใช้พิมพ์ถือเป็นกระบวนการสุดท้าย

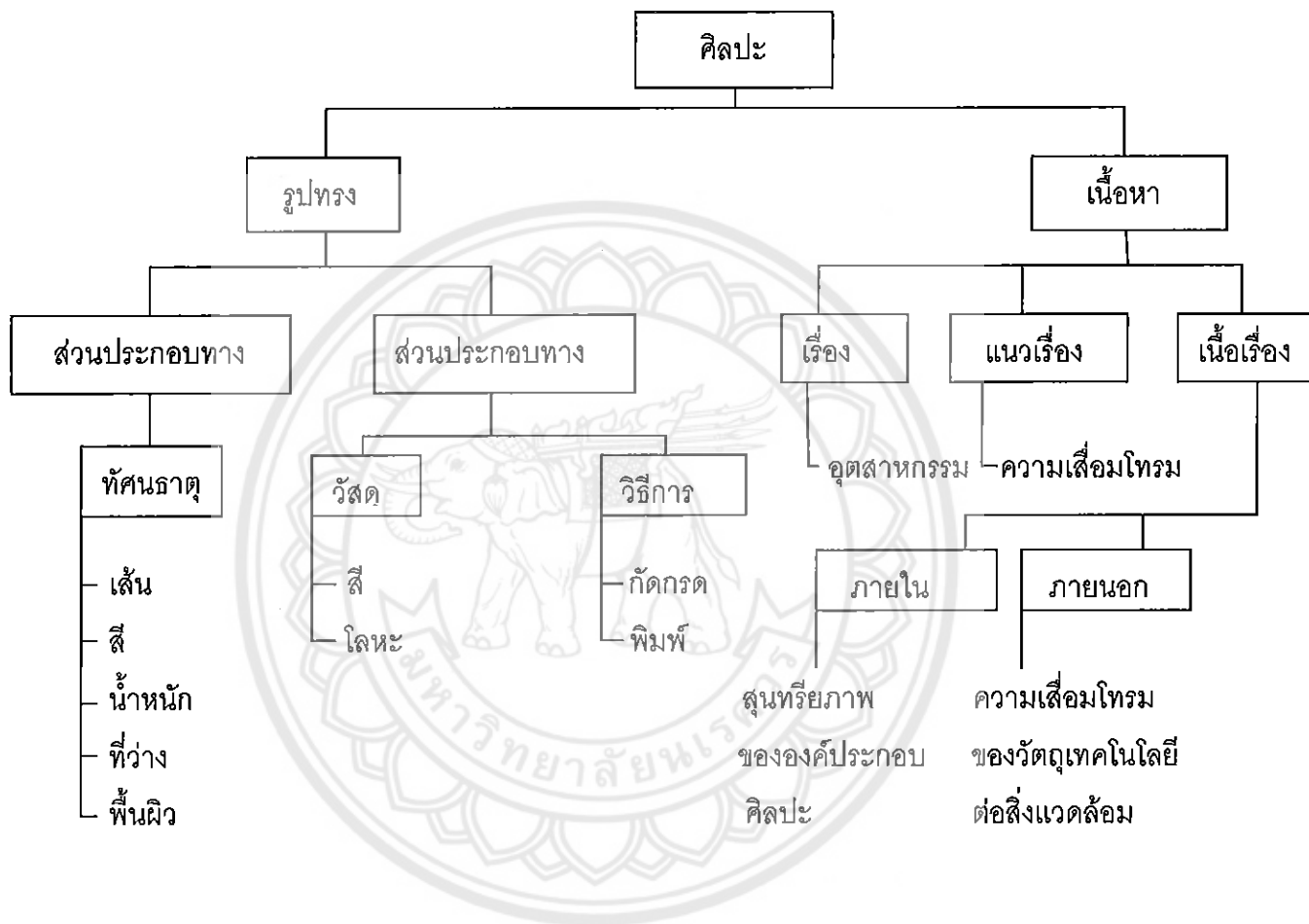

ภาพประกอบที่ 24 แท่นพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชลุด นิมเสมอ (2530:208)

ทัศนธาตุทางศิลปะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึกความคิดหรือความงามก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่งเราเรียกว่าองค์ประกอบส่วนแรกว่ารูปทรง(Form)หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและส่วนหลังเรียกว่าเนื้อหา(Content)หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักการของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

1.1 รูปทรง รูปทรงที่นำมาถ่ายทอดในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดจากการสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของท่อที่พาดผ่านเครื่องจักรในตำแหน่งที่ซับซ้อนเป็นลักษณะเฉพาะของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรมสะท้อนในเชิงเปรียบเทียบของโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆเป็นรูปทรงที่เกิดจากการซ้ำกันเพื่อให้เกิดจังหวะของเครื่องจักรที่กระจายตัวออกไปในตำแหน่งต่างๆในผลงานสร้างความขัดแย้งทางทิศทางเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางอารมณ์จากคุณภาพของรูปทรงทำให้อารมณ์ของรูปทรงนั้นอยู่ร่วมกันอย่างมีเอกภาพ

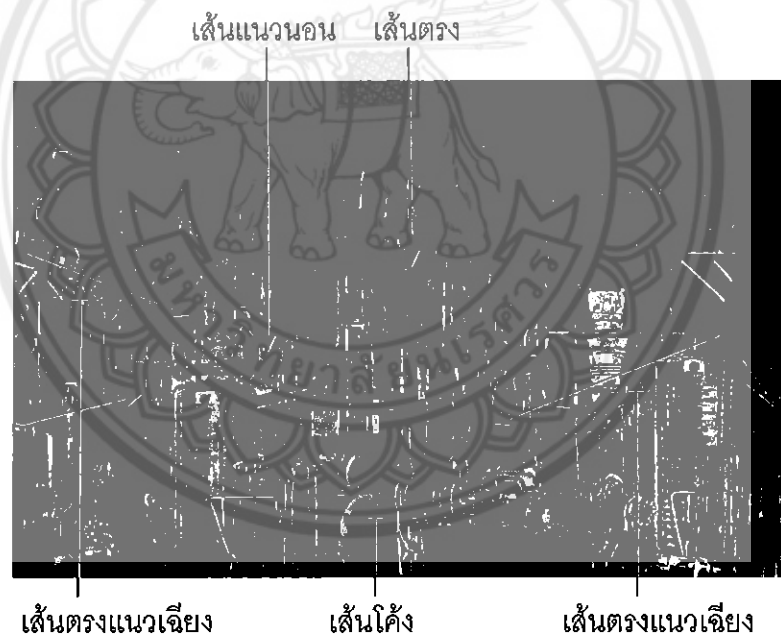

ภาพประกอบที่ 25

1.2 เส้น (Line) ในการสร้างสรรค์เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างทั้งหมดในผลงานเส้น เกิดจากลักษณะทางรูปทรงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตามที่ถูกสร้างสรรค์ที่กำหนดขึ้นโดยการใช้เส้นตรงและเส้นโค้งมากำหนดรูปทรงของเครื่องจักรในตำแหน่งที่วางไว้อย่างเหมาะสมและสร้างรูปทรงที่มีการขัดแย้งเพื่อสะท้อนอารมณ์และความรู้สึกจากเส้นแนวนอนและเส้นเฉียงเป็นลักษณะการพาดผ่านไปมาของท่อในโรงงานอุตสาหกรรม

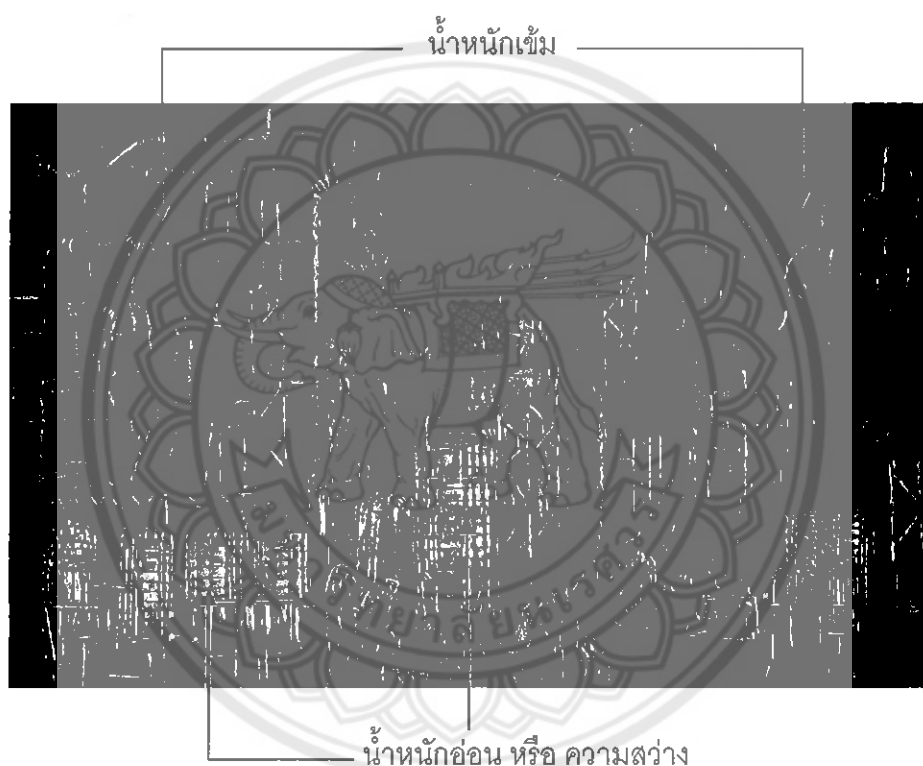
ลักษณะของเส้นในผลงานที่สะท้อนความรู้สึก ได้แก่

- เส้นตรง มีลักษณะให้ความรู้สึก แข็งแรง มั่นคง
- เส้นแนวนอน มีลักษณะให้ความรู้สึก ราบเรียบ
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก หนักแน่น มั่นคง แข็งแรง
- เส้นตรงแนวเฉียง ให้ความรู้สึกขัดแย้ง สื่อถึงอารมณ์ รุนแรง

ภาพประกอบที่ 26

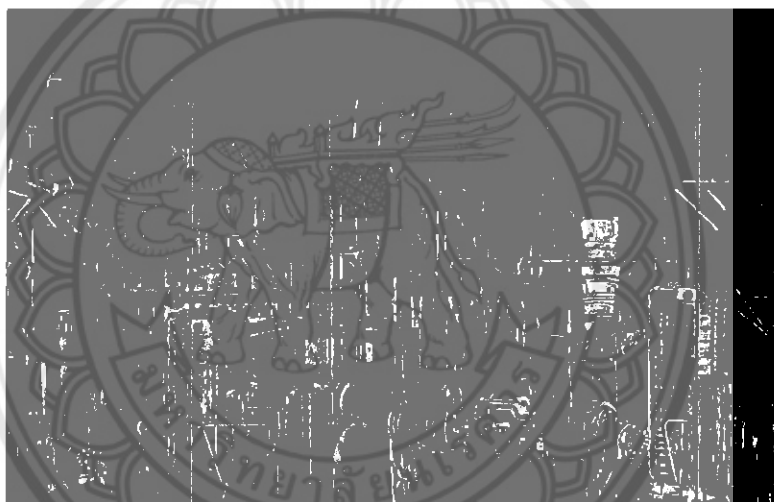
1.3 น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในผลงานการสร้างค่าน้ำหนักเกิดจากการทับซ้อนของสีที่มีการไล่น้ำหนักตั้งแต่ค่าน้ำหนักที่สว่างสุดจนไปถึงค่าน้ำหนักเข้มสุดเพื่อสร้างปริมาตรของรูปทรงก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหวน่าสายตาทำให้เกิดระยะใกล้ ไกล ลึก ตื้น ของค่าน้ำหนักที่ส่วนใหญ่เป็นน้ำหนักดำมืดและตัดกันอย่างรุนแรงกับบางส่วนของเครื่องจักรที่เป็นน้ำหนักอ่อนค่อยๆเพิ่มน้ำหนักเข้มขึ้นจนถึงส่วนที่เข้มที่สุดซึ่งจะกลืนหายไป ในเงามืดของพื้นหลัง น้ำหนักเข้มหรือมืดจะมีปริมาณที่เป็นบรรยากาศคลุมไปทั้งภาพ ในขณะที่มีแสงสว่างเพียงเล็กน้อย

น้ำหนักอ่อน หรือ ความสว่าง

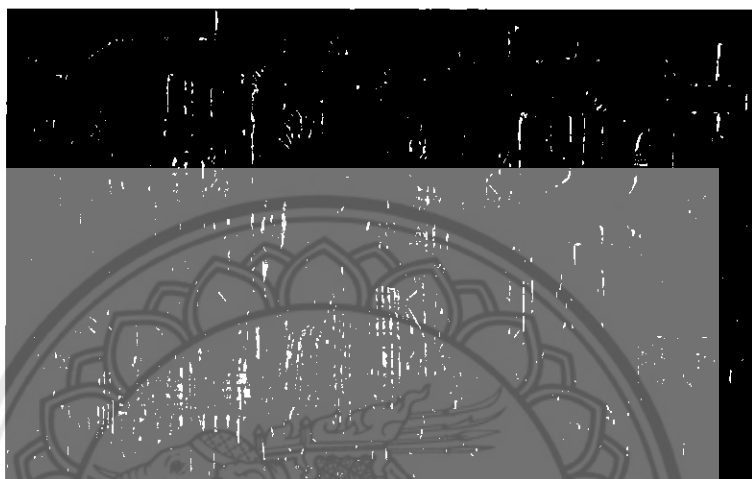
ภาพประกอบที่ 27

1.4 ที่ว่าง (Space) ที่ว่างภายในผลงานสร้างสรรค์ครั้งนี้มีความสำคัญและจำเป็นมากต่อการกำหนดความลึกและทำให้ปริมาตรของรูปทรงเกิดมิติเพราะที่ว่างเป็นผลในทางลึกที่ก่อให้เกิดระยะที่ว่างจึงกลายเป็นรูปร่างที่มีพลังได้ต่อบรรยากาศรูปทรง มีการเคลื่อนไหวและทำให้สิ่งที่เป็นทัศนธาตุโดยรวมมีความเด่นชัดขึ้นในผลงานที่ว่างเกิดขึ้นจากการถูกกำหนดด้วยโครงสร้างของเส้นภายในในงานอุตสาหกรรมที่เป็นรูปทรงของเครื่องจักรทำให้เกิดการเคลื่อนไหวทางรูปทรง และในส่วนที่มีการทับซ้อนกันเช่น ท่อ แท็งก์น้ำ ทำให้เกิดมิติที่เป็นกลุ่มก้อนของรูปทรงและเกิดระยะใกล้ไกลในผลงาน

ที่ว่างที่ก่อให้เกิดมิติและระยะ ใกล้ ไกล

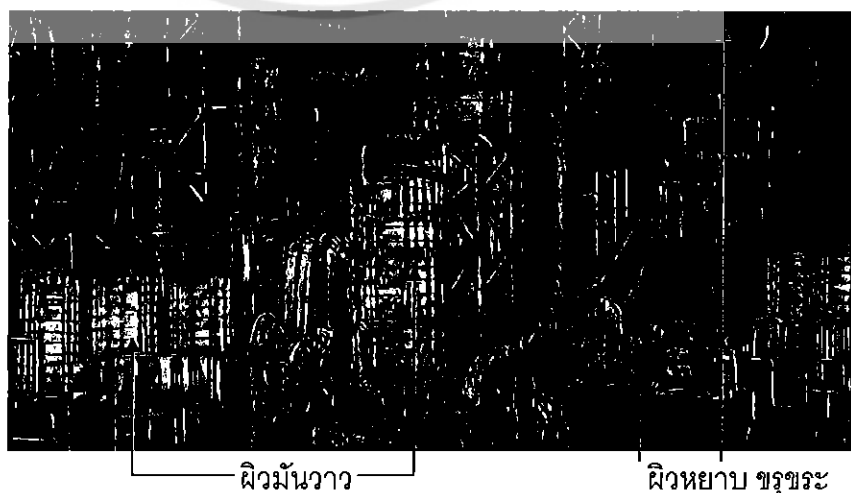
1.5 สี ในผลงานผู้สร้างสรรคได้ใช้โทนสีเอกรงค์(Monochrome)โดยเฉพาะขาว-ดำเพื่อเน้นความโดดเด่นเรียบง่ายเปรียบเสมือนโรงงานที่ถูกทิ้งร้างแต่มีบางชิ้นงานผู้สร้างสรรคได้ทดลองผสมสีจนได้สีที่มีลักษณะคล้ายกับสนิมเพื่อสะท้อนความเสื่อมโทรมของในโรงงานอุตสาหกรรม

ภาพประกอบที่ 29

1.6 พื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ ภาพที่มีลักษณะพื้นผิว ที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา พื้นผิวสามารถก่อ

ให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่าง ๆ กันเช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระในผลงานพื้นผิวเกิดจากวัตถุที่มีความมันวาวจากเหล็กหรือสแตนเลสในขณะที่เดียวกันวัตถุพวกนี้ยังสามารถสร้างวัตถุที่มีผิวหยาบขรุขระได้อีกด้วย

ผิวมันวาว

ผิวหยาบ ขรุขระ

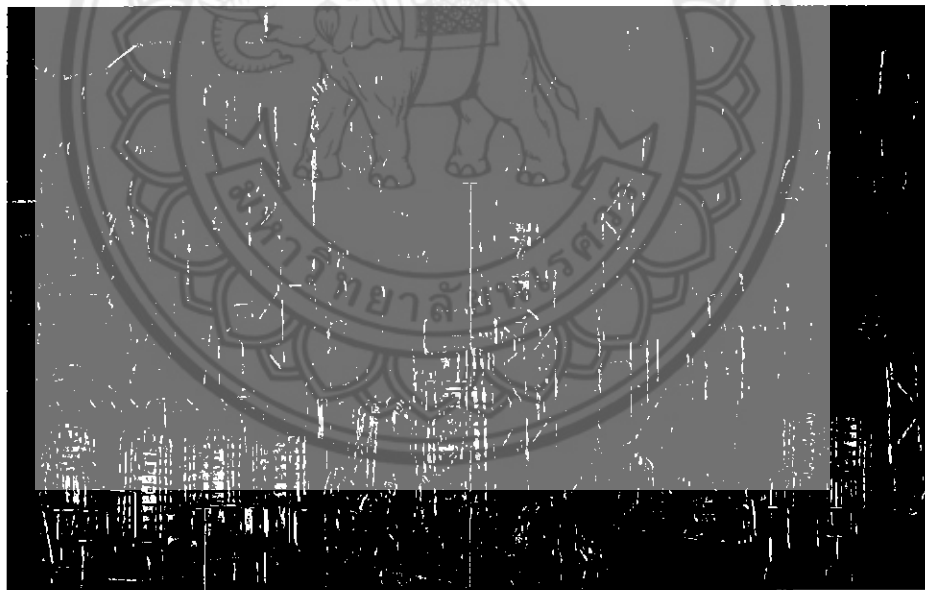
ภาพประกอบที่30

2. เนื้อหา

เกิดจากการนำเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อมโยงที่เป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆที่ตามมาในสังคมโดยมีการศึกษาข้อมูลที่ได้นำมาสร้างเรื่องราวให้เห็นเป็น รูปทรงและเป็นสัญลักษณ์ที่ต้องการสื่ออารมณ์ความรู้สึกไปจนถึงการค้นคว้าและทดลองเทคนิค กลวิธีเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในผลงานโดยมี

หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง การสร้างสรรค์ศิลป นิพนธ์ เรื่อง ความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ สร้างผลงานศิลปะสื่อผสม ให้ เกิดเอกภาพ

2.1 เอกภาพ เกิดจากรูปทรงภายในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจัดองค์ประกอบของ เครื่องจักรอย่างหนาแน่นการแทนค่าน้ำหนักเข้มเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่คลุมไปทั่วงานและเพื่อให้ วัตถุแต่ละชิ้นมีความเด่นชัดขึ้นสะท้อนอารมณ์และความรู้สึกต่อผู้ชม

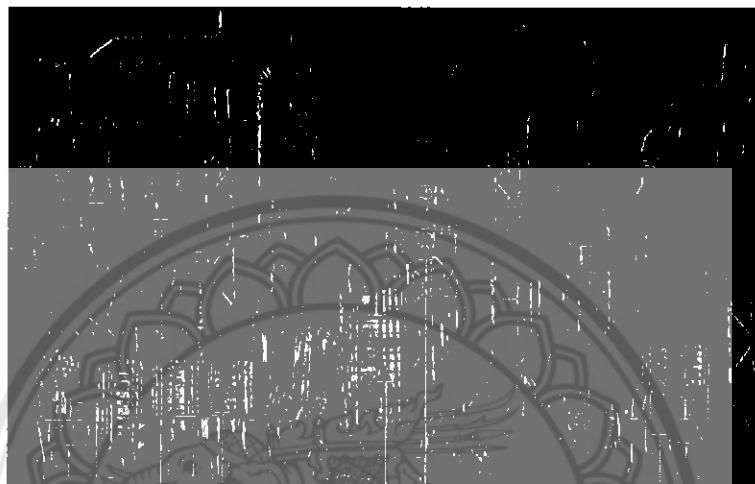

รูปทรง

น้ำหนัก

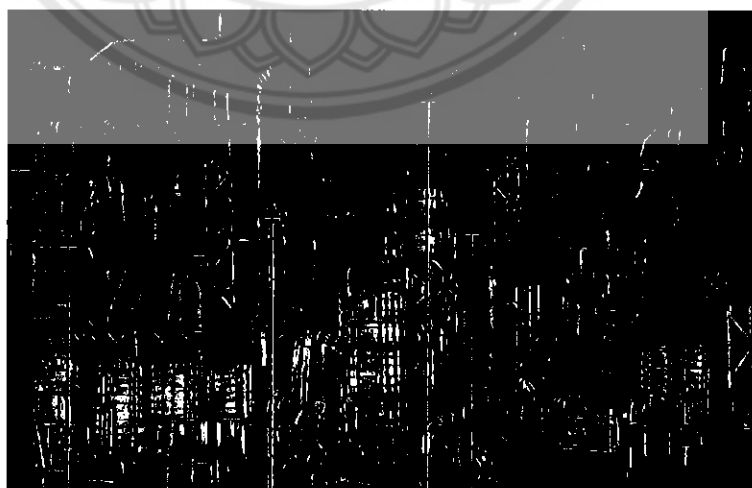
ภาพประกอบที่ 31

2.2 ดุลยภาพ เกิดจากวัตถุหรือรูปทรงของเครื่องจักรที่กระจายตัวอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการถ่วงดุลกันทางรูปทรงเช่นการกระจายตัวของแท่งค้ำน้ำตามจุดต่างๆในโรงงาน ท่อที่กระจายตัวและพาดเครื่องจักรผ่านไปในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดดุลยภาพแบบสมมาตรคือสองข้างเท่ากัน

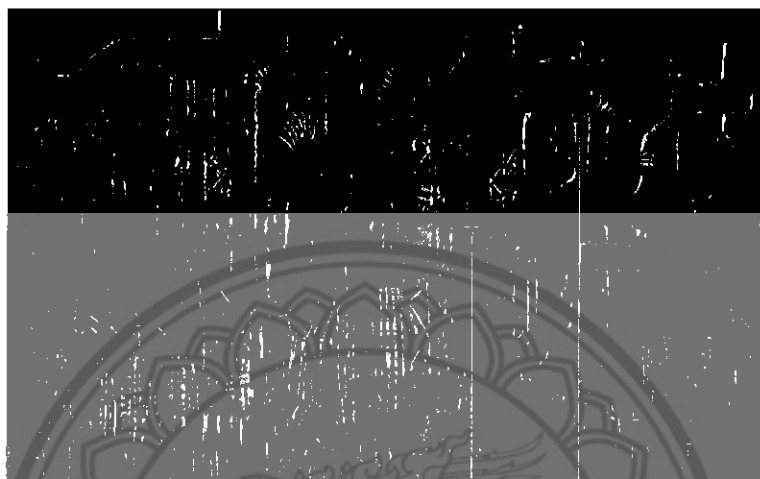
การกระจายตัวของแท่งค้ำน้ำ/ดุลยภาพแบบสมมาตร
ภาพประกอบที่ 32

2.3 การขัดแย้งเกิดจากรูปทรงของท่อแต่ละท่อในโรงงานที่มีการจัดองค์ประกอบเพื่อรูปทรงของท่อสามารถพาดผ่านไปยังทิศทางที่ต่างกันทำให้เกิดความขัดแย้งทางทิศทางเกิดเป็นรูปร่างที่สะดุดตาอย่างชัดเจน

การขัดแย้งทางรูปทรง
ภาพประกอบที่ 33

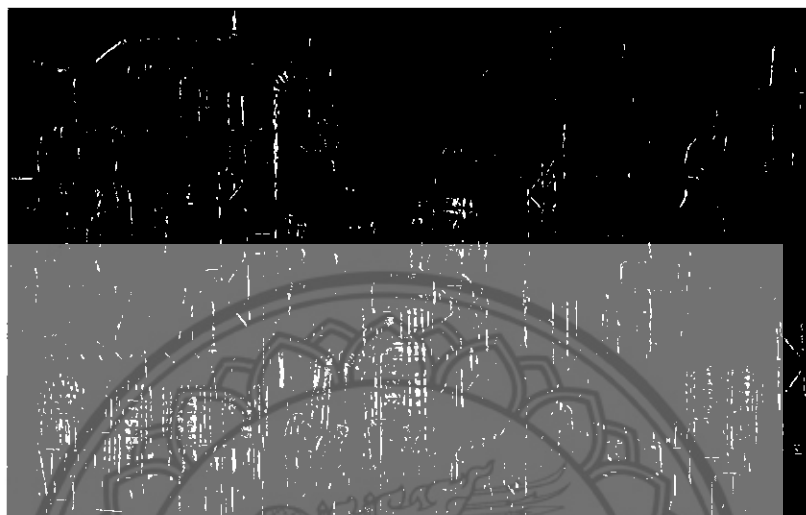
2.4 การประสานผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เส้นเฉียงและเส้นโค้งจากรูปทรงในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นตัวเชื่อมประสานจากการจัดรูปทรงที่เป็นเครื่องจักรเพื่อให้เกิดความกลมกลืนของเส้นแนวตั้งกับแนวนอนและยังใช้เทาเพื่อเป็นตัวเชื่อมประสานกันระหว่างสีขาวกับสีดำ

สีเทาเป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างสีขาวกับสีดำ เส้นเฉียงและเส้นโค้งเป็นตัวเชื่อมระหว่างเส้นแนวตั้งและแนวนอน

ภาพประกอบที่ 34

2.5 ความเป็นเด่นเกิดจากการกระจายรูปทรงที่มีการทับซ้อนอย่างหนาแน่นของเครื่องจักรที่คล้ายกัน เพื่อเป็นตัวประสานการขัดแย้งกันของเส้นและน้ำหนักและเกิดดุลยภาพแบบสมมาตร

การทับซ้อนกันของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 35

2.6 จังหวะของเครื่องจักรที่กระจายตัวออกไปในตำแหน่งต่างๆในผลงานสร้างความขัดแย้งทางทิศทางเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางอารมณ์จากดุลยภาพของรูปทรงทำให้รูปทรงนั้นอยู่ร่วมกันอย่างมีเอกภาพ

จังหวะจากการกระจายตัวของท่อ

จังหวะจากการกระจายตัวของแท่งค้ำ

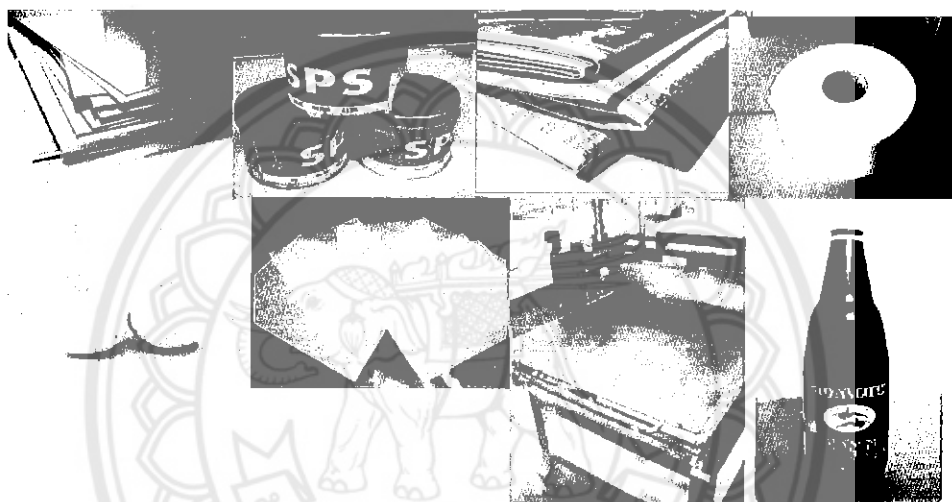
ภาพประกอบที่ 36

3. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

3.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

3.1.1 วัสดุ (Material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งอุปกรณ์ที่มี 2 กระบวนการคือ

อุปกรณ์กระบวนการพิมพ์ หมึกพิมพ์, หนังสือพิมพ์, แม่พิมพ์โลหะ, ทิชชู, กระดาษไข, แท่นพิมพ์ น้ำมันสน, ลูกประคบ

ภาพประกอบที่ 37 อุปกรณ์การพิมพ์

อุปกรณ์กระบวนการกัดกรด ไฮโดรคลอริก หรือ กรดเกลือ, อ่างพลาสติก, ดินสอเขียนกระจกผงยางสน แปรงทาสี

ภาพประกอบที่ 38 อุปกรณ์การกัดกร

3.1. 2 การจัดทำภาพแบบร่าง

การจัดทำภาพแบบร่าง คือการสร้างภาพร่าง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ศึกษามาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานในแบบเฉพาะตน การสร้างภาพแบบร่างนี้ เพื่อที่จะค้นหารูปทรง สัญลักษณ์ และองค์ประกอบต่างๆที่มีความเหมาะสมระหว่างแนวคิด เรื่องราว เนื้อหา เพื่อให้งานได้ออกมาเป็นเอกภาพ

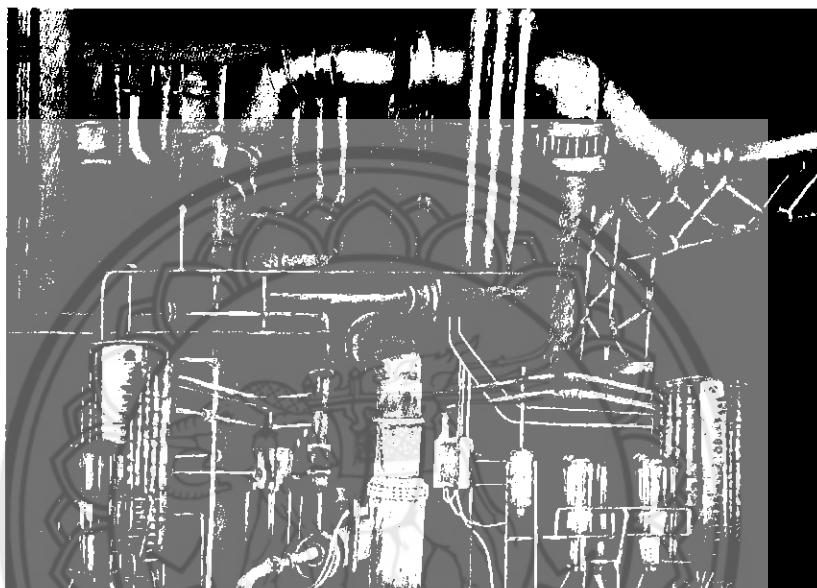
กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch)การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรมเช่นภาพถ่ายและผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่ได้รับบันดาลใจแล้วนำมาเดินการ การสร้างภาพร่างโดยการนำมาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและพัฒนาภาพร่างจนได้ องค์ประกอบ ที่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวคิดและความรู้สึกที่ต้องการจะแสดงออกอันมี ขั้นตอนการ ทำดังต่อไปนี้

การสร้างภาพร่างโดยลักษณะรูปทรงของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรมมาจัดวาง องค์ประกอบโดยเริ่มจากการกำหนดจุดเด่นผู้สร้างสรรค์ได้นำลักษณะรูปทรงที่มันวาวของแท่งค้ำ นำมาจัดวางรูปแบบให้อยู่ตรงกลางเพื่อเป็นจุดเด่นและกระจายออกเพื่อให้รูปทรงมีความหนาแน่นใน งานมากขึ้นโดยกำหนดรูปทรงให้มีขนาด เล็ก ใหญ่ เพื่อให้เกิดความสมดุล (balance) ของภาพและ นำลักษณะที่คดเคี้ยวของท่อมาวางพาดเครื่องจักรตามที่ต่างๆเพื่อเป็นตัว ขัดแย้งระหว่างรูปทรง

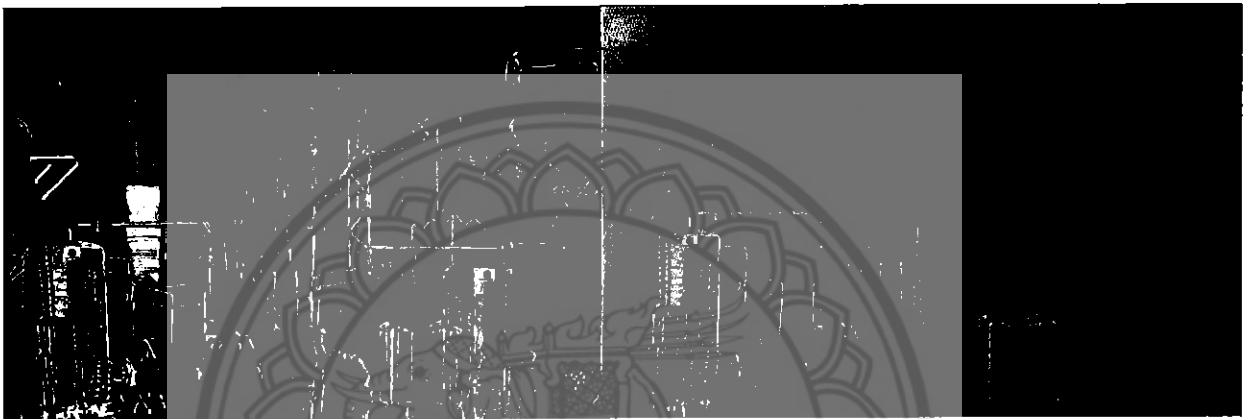
ภาพประกอบที่ 39 ภาพแบบร่างที่ 1

การสร้างภาพร่างบนกระดาษสีดำและใช้ดินสอสีขาวเพื่อกำค่าแสงเงารูปทรงโดยมีโครงสร้างรูปทรงในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเน้นองค์ประกอบที่คล้ายคลึงของท่อจากการนำจุดเด่นมาไว้ด้านข้างทั้งสองด้านและกำหนดรูปทรงของท่อให้อยู่ในลักษณะที่พาดผ่านไปตามขนาดที่กำหนด

ภาพประกอบที่ 40 ภาพแบบร่างที่ 2

หลังจากทำภาพร่างโดยการกลับค่าแสงเงาเสร็จแล้วเข้าสู่กระบวนการสร้างภาพร่างจากคอมพิวเตอร์เพื่อกำหนดค่าแสงเงาอยู่ถูกต้องและสมบูรณ์โดยการนำภาพร่างไปวางโครงสีในโปรแกรม Photoshop จากนั้นกลับค่าสีด้วยการ Invert เพื่อจะดูน้ำหนักของแสงเงาที่กำหนดไว้และเป็นแนวทางในการสร้างผลงานจริงเพื่อให้ตรงตามแบบร่างอย่างสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 41 ภาพแบบร่างที่ 3

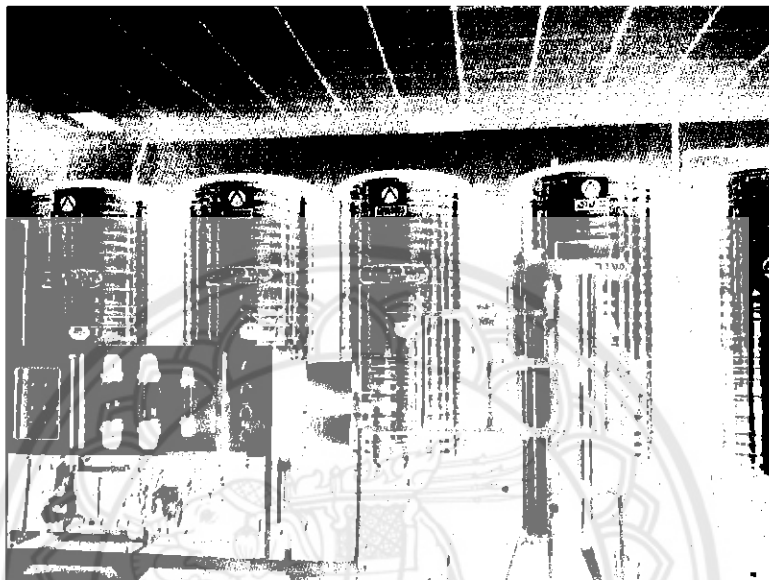
การสร้างภาพร่างจากรูปถ่ายมีขั้นตอนดังนี้

1. รูปถ่ายที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพร่างโดยเลือกเอาภาพวัตถุที่เป็นแท่งค้ำน้ำเป็นวัตถุที่มีลักษณะพื้นผิวที่มันวาวเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องกับเทคนิคที่ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้และง่ายต่อการกำหนดค่าแสงเงาในกระบวนการสร้างสรรค์ภาพร่างโดยนำรูปที่ถ่ายไปตั้งค่าขาว-ดำเพื่อกำหนดแสงและเงาในคอมพิวเตอร์

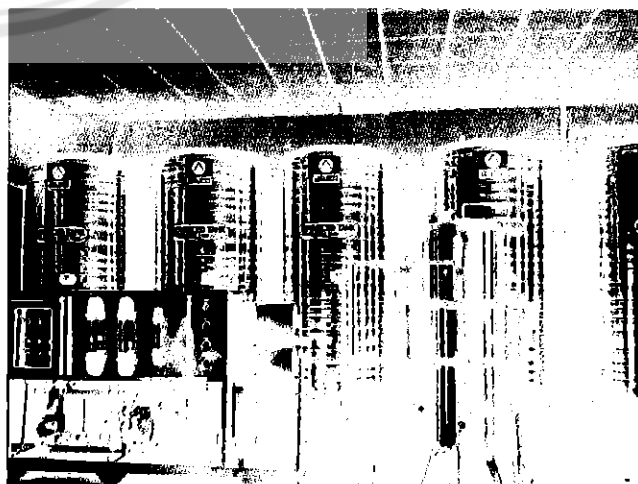
ภาพประกอบที่ 42 ภาพแบบร่างที่ 4

จากนั้นสร้างภาพร่างจากรูปถ่ายโดยกลับค่าแสงเงาด้วยการ Invert ในโปรแกรม Photoshopเพื่อกำหนดแสงสว่างสุดและมีดสุดให้เด่นชัดยิ่งขึ้นจากในภาพสีดำคือแสงที่สว่างที่สุดไล่ระดับไปจนถึงสีขาวคือแสงที่มีดที่สุด

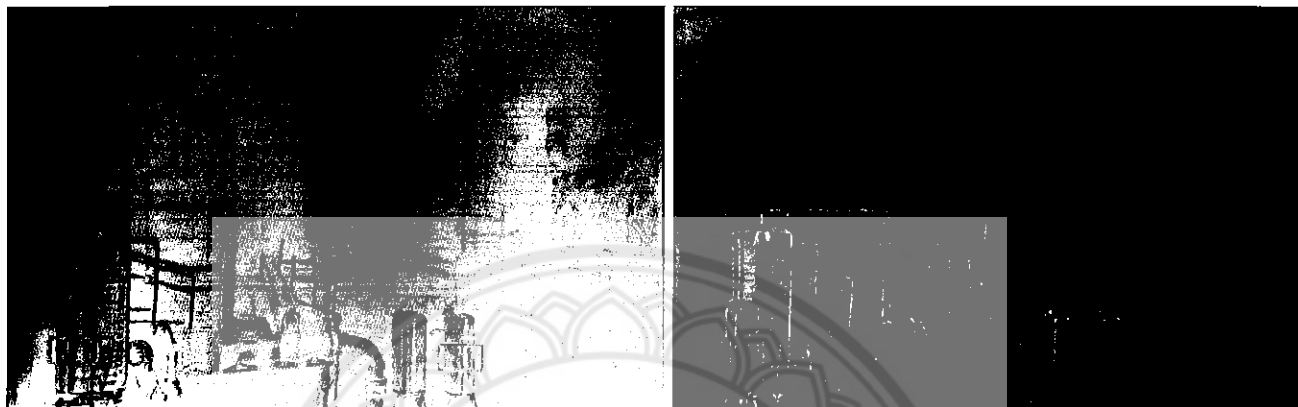
ภาพประกอบที่ 43 ภาพแบบร่างที่ 5

ภาพร่างศิลปนิพนธ์ได้กำหนดลักษณะรูปทรงที่อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงในโรงงานผลิตน้ำที่มีความน่าสนใจในพื้นที่ผิวที่มันวาวของแท็งค์น้ำโดยคำนึงถึงองค์ประกอบแบบเน้นการซ้ำของรูปทรงที่จัดเรียงให้มีขนาดเท่าๆกันเพื่อสื่ออารมณ์ในรูปแบบของความว่างเปล่ารกร้าง

ภาพประกอบที่ 44 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้นำรูปทรงแท่งค้ำน้ำมาจัดวางเพื่อกำหนดจุดเด่นและสร้างระยะจากแสงเงา ให้มีความชัดเจนมากขึ้นประกอบกับการสร้างรูปทรงของท่อที่คดเคี้ยวทอดยาวไปมาในระยะที่สอง และสามทำให้ภาพร่างขึ้นที่สองเกิดมิติภายในรูปทรงทำให้รูปทรงมีความทึบตันมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 45 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

การสร้างภาพร่างโดยลักษณะรูปทรงของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรมมาจัดวางองค์ประกอบโดยเริ่มจากการกำหนดจุดเด่นผู้สร้างสรรค์ได้นำลักษณะรูปทรงที่มันวาวของแท่งค้ำน้ำมาจัดวางรูปแบบให้อยู่ตรงกลางเพื่อเป็นจุดเด่นและกระจายออกเพื่อให้รูปทรงมีความหนาแน่นในงานมากขึ้นโดยกำหนดรูปทรงให้มีขนาด เล็ก ใหญ่ เพื่อให้เกิดความสมดุล (balance) ของภาพและนำลักษณะที่คดเคี้ยวของท่อมาร่างพาดเครื่องจักรตามที่ต่างๆเพื่อเป็นตัวขัดแย้งระหว่างรูปทรงและเพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวสะท้อนปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อสังคมในหลายๆด้านเช่น ขยะมูลฝอย มลพิษทางน้ำหรือทางอากาศ ปัญหาน้ำเสีย การสิ้นเปลืองทรัพยากรต่างๆในการผลิต

ภาพประกอบที่ 46 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

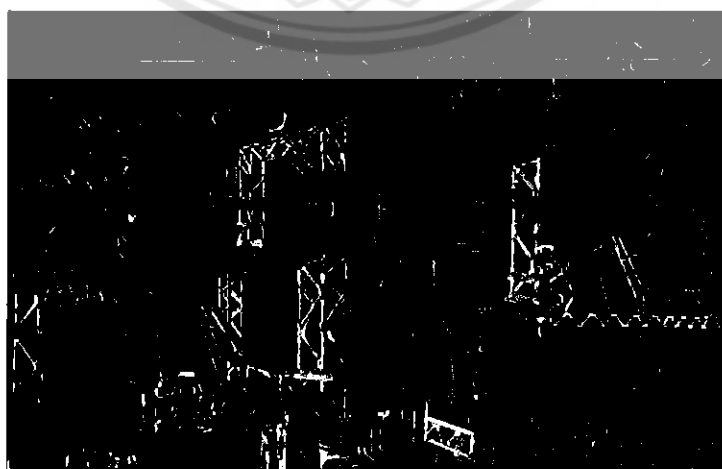
4. รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์โลหะ นำแผ่นโลหะมาขัดด้วยกระดาษทรายน้ำเพื่อให้เกิดความเงาวีธีนี้เรียกการเปิดผิวแม่พิมพ์แล้วจึงนำไปตากให้แห้งสนิท

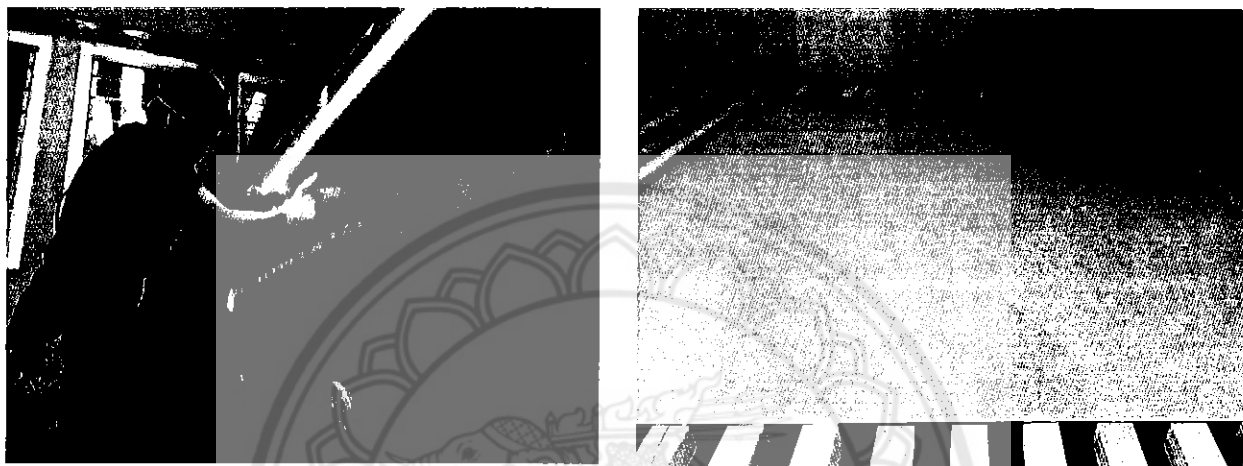
ภาพประกอบที่ 47 แม่พิมพ์โลหะ

ต่อมาให้ทาหรือกลิ้งเคลือบผิวหน้าแม่พิมพ์ที่มีส่วนผสมของวานิชดำเป็นกลวิธี Softground รอให้แห้งจึงนำภาพร่างบนกระดาษมาเขียนลงสู่แม่พิมพ์ที่เคลือบไว้แล้ว เมื่อถึงกระดาษออกกระดาษจะจับเนื้อวานิชขึ้นมา เป็นการเปิดผิว หน้าของแม่พิมพ์แล้วนำไปแช่อ่างน้ำกรดด้วยการควบคุมเวลา ความถี่และขนาดของเส้นหรืออีกหนึ่งวิธีคือการชุบขีดเหล็กปลายแหลม(Needle) เพื่อเปิดเนื้อแม่พิมพ์และนำไปแช่อ่างน้ำกรดเพื่อให้กรดกัดเฉพาะรอยที่ขีดเปิดเนื้อเพลท กำหนดน้ำหนักความลึกของเส้นด้วยการควบคุมเวลา ความถี่และขนาดของเส้นแล้วนำไปล้างด้วยน้ำมันสนให้สะอาด ล้างด้วยน้ำสะอาดอีกครั้งรอให้แห้งแล้วจึงนำไปพิมพ์เพื่อทดสอบค่าน้ำหนัก

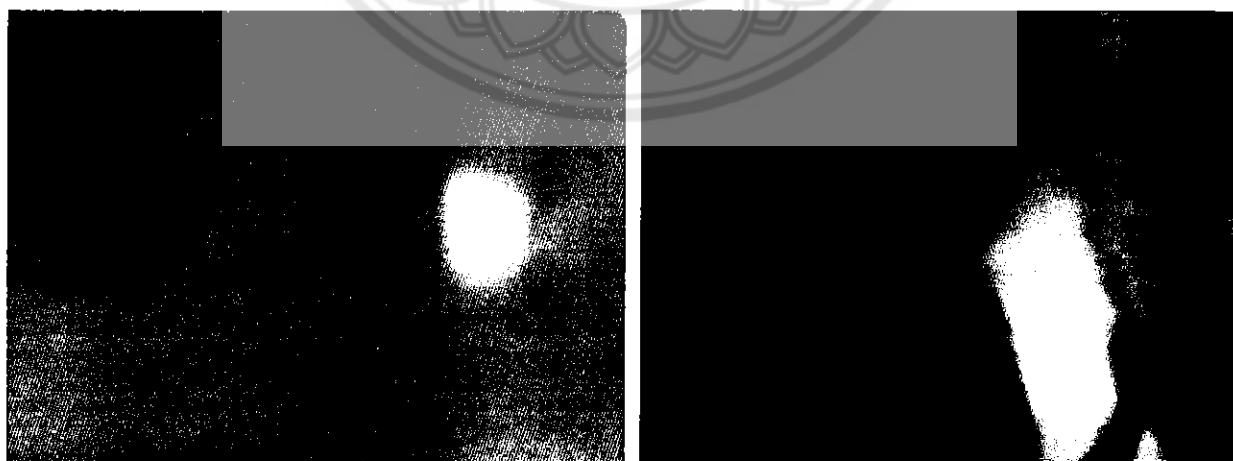
ภาพประกอบที่ 48 การเคลือบผิวหน้าแม่พิมพ์ด้วยวานิช

ต่อมาการสร้างน้ำหนักด้วยกลวิธี Aquatint เพื่อสร้างแสงเงาของผลงาน นำแผ่นแม่พิมพ์
 เข้าตู้โรยยางสนทำการโรยผงยางสน(rosin)ลงบนแม่พิมพ์ด้วยการห่อยางสนบดละเอียดเป็นลูก
 ประคบ แล้วตบให้ผงยางที่ละเอียดหล่นลงบนแม่พิมพ์อย่างทั่วถึง

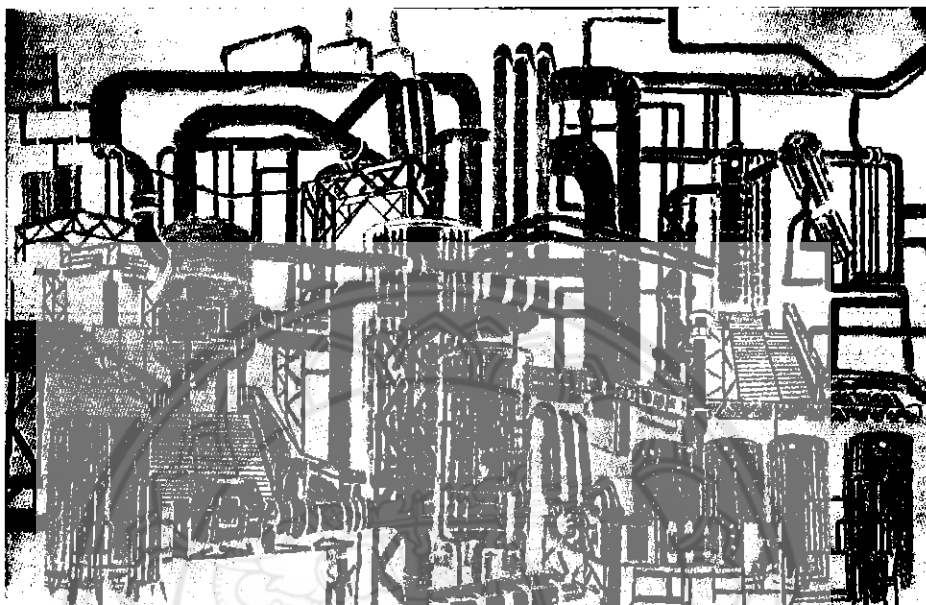
ภาพประกอบที่ 49 การโรยผงยางสน

จากนั้นนำแม่พิมพ์ที่โรยยางสนเรียบร้อยแล้วไปวางบนตะแกรงแล้วจึงนำไปทนความร้อน
 ให้ผงยางสนละลายติดบนแผ่นแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 50 ผงยางสนที่ละลายติดบนแผ่นแม่พิมพ์

การนำดินสอไขมาเขียนโดยเริ่มจากน้ำหนักขาว เทาจนกระทั่งดำสนิทดินสอไขจะช่วยปิดไม่ให้น้ำกรดกัดในส่วนที่ลงดินสอไขเป็นการคัดน้ำหนักเพื่อให้ได้ค่าแสงเงา

ภาพประกอบที่ 51 การเขียนด้วยดินสอไข

จากนั้นนำไปแช่อ่างกักกรดตามระยะเวลาและปริมาณที่กำหนด

ภาพประกอบที่ 52 แมพิมพ์ที่แช่อ่างกักกรด

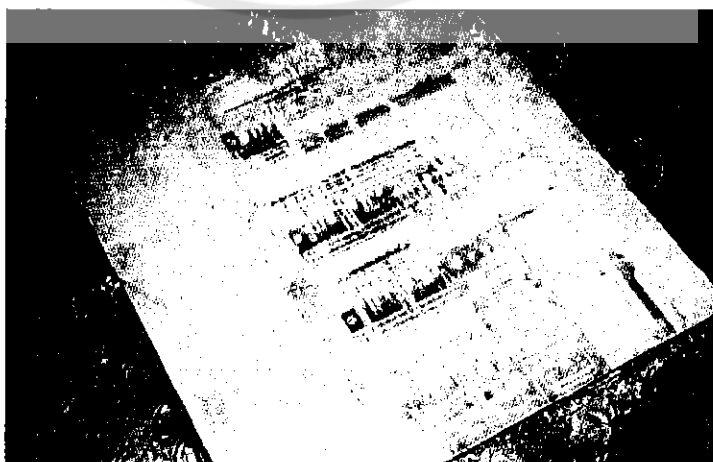
ตารางแสดงการทดเวลาในการแช่แม่พิมพ์ในน้ำกรดเพื่อสร้างน้ำหนัก

ตารางแสดงการทดเวลาในการแช่กรด

ครั้งที่	ใช้เวลา/นาทื	เวลาที่ทบไปในแต่ละครั้งที่กัดกรด	อัตราส่วนน้ำกรด/น้ำ
1	1	-	1/20
2	2	3	1/20
3	2	5	1/20
4	2.45	7.45	1/20
5	4	11.45	1/20
6	6	17.45	1/20
7	10	27.45	1/20
8	16	44.45	1/20

ภาพประกอบที่ 53 ตารางแสดงการทดเวลาในการแช่ น้ำกรด

เมื่อกัดเพลทด้วยน้ำกรดจนครบตามขั้นตอนที่วางไว้ก็นำเอาเพลทมาล้างตัวกันกรดต่างๆ ทั้งหมดด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์จนสะอาดหมดจดเป็นอันเสร็จขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 54 การล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำมันสน

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

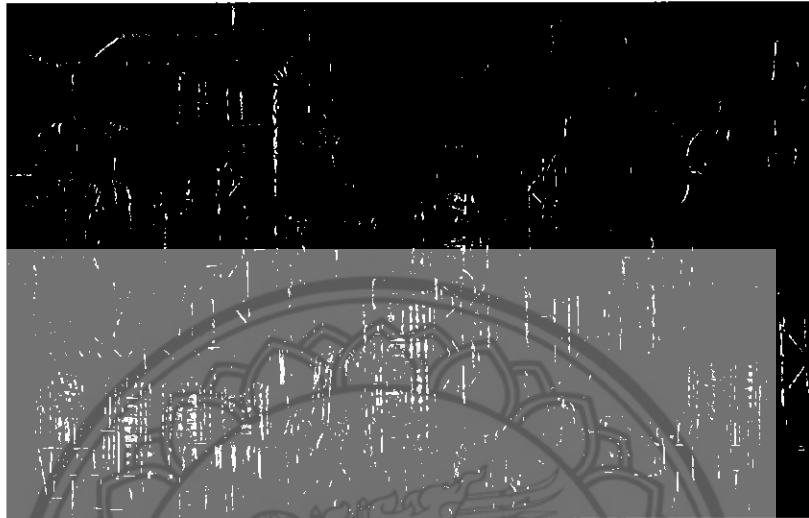
เริ่มด้วยการเตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อยเอากระดาษที่จะพิมพ์นั้นมาแช่หรือช้อน้ำเพื่อให้กระดาษมีความยืดหยุ่นและอ่อนตัว ผสมหมึกพิมพ์สำหรับพิมพ์ให้เข้ากัน ทำการพิมพ์ตรวจสอบก่อนพิมพ์จริงเพื่อดูผลว่าถูกต้องเป็นไปตามต้องการและมีอะไรต้องเพิ่มเติม เพื่อความเหมาะสม การพิมพ์ก็เริ่มด้วยการนำหมึกพิมพ์มาอุดลงบนหน้าเพลทโดยการปาดหมึกให้ทั่วทั้งแผ่นด้วยยางปาดสีหรือนิ้วหัวแม่มือก็ได้เมื่อปาดหมึกทั่วทั้งเพลทแล้วก็ขยี้หมึกให้ลงไปทั้งสองบนเพลทให้ทั่วทั้งเพลท แล้วนำกระดาษหนังสือพิมพ์มาเช็ดเพื่อดึงหมึกส่วนมากออกก่อนจนเห็นรูปภาพบนเพลท เช็ดเก็บรายละเอียดจนเสร็จด้วยกระดาษใบหรือกระดาษลอกกลายจากนั้นเช็ดขอบเพลทเพื่อความเรียบร้อยด้วยทิชชูหรือผ้าชุบน้ำมันสน

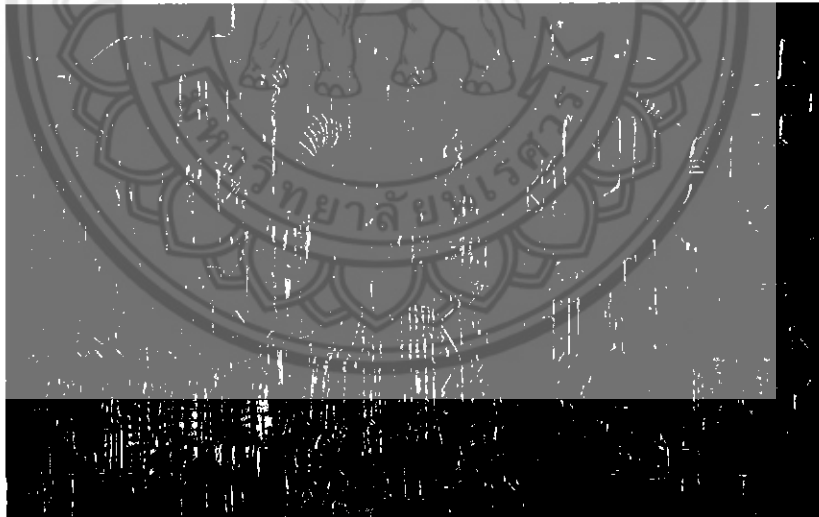
ภาพประกอบที่ 55 การใช้นิ้วอัดหมึก

เมื่ออัดหมึกและเช็ดหมึกพิมพ์ตามขั้นตอนจนเรียบร้อยแล้ว นำเพลทนั้นมาวางบนแท่นพิมพ์เตรียมพิมพ์ นำกระดาษที่เตรียมไว้สำหรับพิมพ์มาวางทับลงไปบนเพลทแล้ววางกระดาษปรีฟทับลงไป 2-3 แผ่นวางผ้าสักกะหลาดทับขึ้นบนสุด หมุนแท่นพิมพ์ให้ทุกอย่างเลื่อนผ่านลูกกลิ้งเหล็ก ขนาดใหญ่ของแท่นพิมพ์ให้หมึกบนเพลทอัดติดกระดาษที่ใช้พิมพ์ เมื่อพิมพ์งานเสร็จแล้วจึงนำผลงานที่ยังหมาดน้ำมาซึ่งบนไม้กระดาน โดยนำกระดาษกาวน้ำติดบนขอบกระดาษรอบงาน รอจนแห้งแล้วจึงตัดผลงานออกมาเป็นอันเสร็จขั้นตอนการพิมพ์

ตรวจสอบผลงานอย่างละเอียดเป็นอันเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 56 ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ชุดภาพขาว - ดำ

ภาพประกอบที่ 57 ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ชุดภาพสี

บทที่ 4

การรายงานผลงานวิจัยแบบสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์หัวข้อ "ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม" ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการค้นพบแนวคิดรูปแบบและวิธีการแสดงออกทางศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตน โดยอาศัยรูปแบบเทคนิควิธีการสร้างสรรค์จากแรงบันดาลใจที่ได้รับจากลักษณะรูปทรงในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อสะท้อนถึงปัญหาต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในหลายๆด้านเช่น ชยะมูลฝอย มลพิษทางน้ำหรือทางอากาศ ปัญหาน้ำเสีย การสิ้นเปลืองทรัพยากรธรรมชาติ จากการศึกษาค้นคว้า ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบปัญหาและทำการแก้ไขปรับปรุง พัฒนาการสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาและการสื่อความหมายที่ตรงตามจุดมุ่งหมายของการแสดงออก โดยสามารถลำดับพัฒนาการด้านการสร้างสรรค์ตั้งแต่ต้นได้ดังนี้

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
2. ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์

1. ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าเป็นการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลนำมาประมวลเข้ากับแนวความคิดหลัก และเนื้อหาสาระอันเป็นส่วนสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงาน แสดงออกถึงความเสื่อมโทรมที่เกิดจากความมั่งง่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นผลกระทบต่อสังคมโดยนำเรื่องราวมาปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับผลงานและกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะและพัฒนาผลงานในระดับที่สูงขึ้นได้โดยสรุปดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า มีการมุ่งเน้นเรื่องราวของการสะท้อนปัญหาที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมเช่นปัญหาขยะมูลฝอยส่งผลให้เกิดมลพิษทั้งทางน้ำและทางอากาศปัญหาการปล่อยน้ำเสียซึ่งทำให้ระบบนิเวศเสื่อมโทรมลงและทำให้ทรัพยากรขาดแคลนจากน้ำเสียเพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ที่ได้รับชม จากมุมมองและประสบการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอจาก ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต สื่อภาพยนตร์ และเหตุการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอมา ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้คิดวิเคราะห์และถ่วงถ่วงความคิดจนกลายเป็นเรื่องราวที่สามารถสะท้อนปัญหาที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมได้ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงได้นำกระบวนการสร้างสรรค์ภาพพิมพ์กวีภาพพิมพ์ล่องลึกลงบนแผ่นโลหะมาเป็นสื่อเพื่อสะท้อนมุมมองความเสื่อมโทรมของโรงงานอุตสาหกรรม

1.1 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่1 เป็นผลงานที่สะท้อนเรื่องราวของชนชั้นแรงงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามัคคีของชนชั้นแรงงานในอุตสาหกรรม ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากสังคมภายนอกผ่านผลงานในรูปแบบการก่อสร้าง เพื่อแสดงพลังในการสร้างสรรค์บ้านเมืองหรือเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

ในมุมมองของผู้สร้างสรรค์ แรงงานถือเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่เกิดผลผลิตในสังคม การขับเคลื่อนของผู้ใช้แรงงานที่มีบทบาททางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่ก้าวหน้า ความมั่นคงของประเทศ และพลังในของการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 58

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	: อุตสาหกรรมแรงงาน
กลวิธี	: paper block , silkscreen
ขนาด	: 84 x 118 เซนติเมตร
พ.ศ.	: 2556

1.2 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่2 ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำรูปทรงของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรมในยุคของการปฏิวัติมาจัดวางตาลักษณะรูปทรงเฉพาะเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในเครื่องจักรเพื่อสะท้อนเรื่องราวของความเป็นเครื่องที่ผ่านการใช้งานมาอย่างยาวนาน

ภาพประกอบที่ 59 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : อุตสาหกรรมเครื่องจักรก1
กลวิธี : paper block , Dry Point
ขนาด : 40 x 118 เซนติเมตร
พ.ศ. : 2556

1.3 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชั้นที่3 ผู้สร้างสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องจักรแต่ละเครื่องที่ผ่านการใช้งานมาเป็นเวลานาน จากชนชั้นแรงงานสะท้อนถึง วิวัฒนาการจากการปฏิบัติของโรงงานสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กระบวนการทำงานของเครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรมต่างๆจึงเป็นเรื่องราวที่ดูแล้วเห็นถึงพลังกำลังที่หนักแน่นของเครื่องจักรผ่านการจัดวางรูปทรงที่ซับซ้อนตามลักษณะเฉพาะของเครื่องจักรเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในรูปทรง ดูแล้วเกิดความวุ่นวายต่อการทำงานของเครื่องจักรในอุตสาหกรรม

ภาพประกอบที่ 60 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล2
 กลวิธี : Dry Point
 ขนาด : 84 x 118 เซนติเมตร
 พ.ศ. : 2557

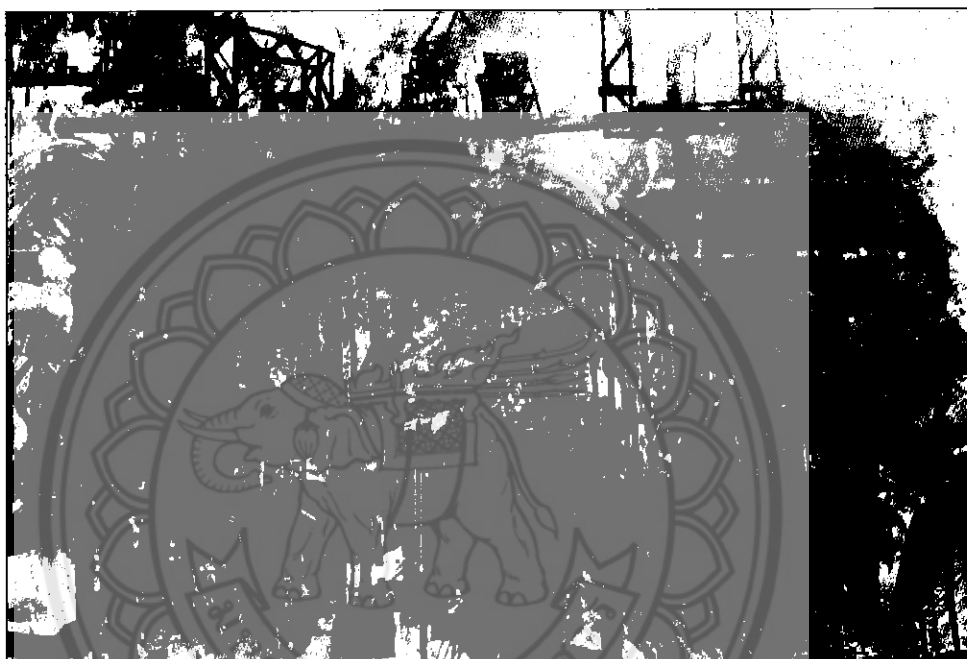
1.4 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชั้นที่4 ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะรูปทรงจากผลงานชั้นที่ 3 มาเปลี่ยนรูปแบบการจัดวางเพื่อให้เห็นรายละเอียดความชัดเจนของเครื่องจักรมากขึ้นและใช้สี เพื่อสื่อถึงการทอไหมในโรงงานที่รกรุงรัง

ภาพประกอบที่ 61 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม1
 กลวิธี : Dry Point, silkscreen
 ขนาด : 90 x 120 เซนติเมตร
 พ.ศ. : 2557

1.5 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่5 แนวคิดเดียวกับผลงานชิ้นที่4 เพียงแต่เพิ่มลักษณะ
ท่อนที่ทอดผ่านไปมาและสีเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่โดดเด่นของเครื่องจักรในโรงงาน
อุตสาหกรรมที่ผ่านการใช้งานมาเป็นเวลานานจนเสื่อมสภาพลงตามกาลเวลา

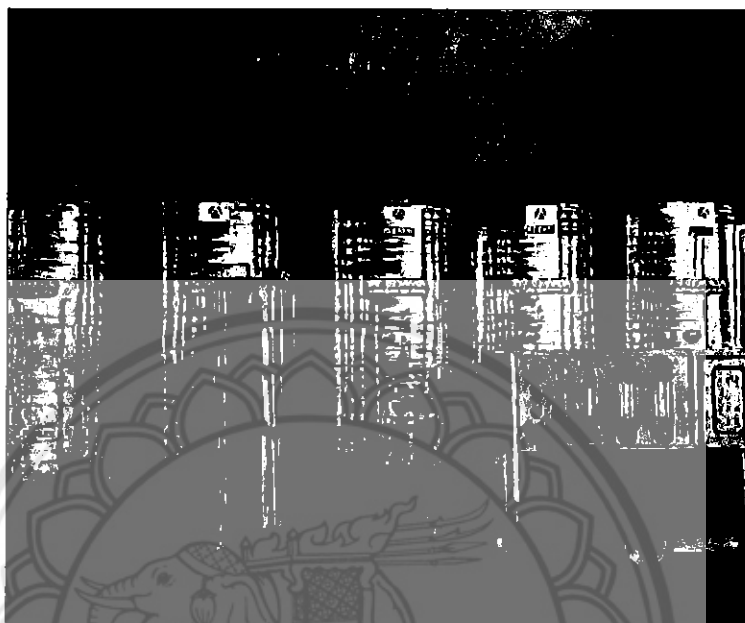
ภาพประกอบที่ 62 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน : ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม2
 กลวิธี : Dry Point, silkscreen
 ขนาด : 59 x 84 เซนติเมตร
 พ.ศ. : 2557

2. ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์

2.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ช่วงที่1 ผลงานในช่วงนี้เป็นการนำเสนอผลงานภาพพิมพ์โลหะ กลวิธี Aquatint ให้หัวข้อ ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม แนวความคิดเป็นความต่อเนื่องจากผลงานในช่วงการเตรียมวิทยานิพนธ์ แต่ได้มีการเปลี่ยนองค์ประกอบมาจัดวางให้อยู่ในรูปแบบของโรงงานขนาดเล็กที่มีการพัฒนาจนกลายเป็นโรงงานขนาดใหญ่ต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและแนวคิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นสามารถตอบสนองของอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมได้มากขึ้น รูปแบบผลงานมีลักษณะเป็น2มิติและในผลงานในช่วงหลังมีการจัดวางองค์ประกอบทางรูปทรงให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเช่น ท่อ ถัง และเครื่องจักร ฯลฯ โดยมีการแทรกสีลงไปในผลงานเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาพและเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่อผลงานมากยิ่งขึ้น

ในผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อผลงาน ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม1ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเอกภาพ (Unity) ด้วยการใช้รูปทรงของโรงงานผลิตน้ำดื่มเพื่อสื่อออกมาให้อยู่ในรูปของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กโดยการสร้างความเป็นเด่น (Dominance) ด้วยลักษณะของรูปทรง (Form)ถึงน้ำที่เรียงตัวกันเป็นแถวหน้ากระดานและผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในรูปแบบการซ้ำของถึงน้ำที่ทำให้เกิดเป็นจังหวะ(Rhythm)และแปรเปลี่ยน (Gradation)สภาพของรูปทรงที่เกิดจากการขัดแย้ง (Opposition)กันของทิศทางแสงและเงาการใช้สีที่เป็นเอกรงค์(Monochrom)เพื่อทำให้เกิดการประสานกลมกลืน (Transition) และเกิดบรรยากาศภายในงานแสดงถึงความว่างเปล่า ความเสียบเหงาเพื่อสะท้อนปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อสังคมในเรื่องของการขาดแคลนทรัพยากรที่เกิดจากความมั่งคั่งภายในโรงงานอุตสาหกรรมจากการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลืองโดยมีการเปรียบเทียบให้ออกมาในรูปแบบของโรงงานผลิตน้ำดื่มซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญมากในการอุปโภคบริโภคและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

ภาพประกอบที่ 63 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม1

กลวิธี : Aquatint

ขนาด : 70x 100 เซนติเมตร

พ.ศ. : 2557

2.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

จากผลงานขั้นที่ 1 ผู้สร้างสรรค์ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนารูปแบบจากปัญหาที่เกิดในผลงานศิลปะนิพนธ์ ขั้นที่ 1 ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยการจัดองค์ประกอบที่ซับซ้อนของรูปทรงเพื่อให้เกิดเอกภาพ (Unity) ด้วยการใช้รูปทรงที่มีลักษณะเฉพาะรูปทรงที่มีน้ำหนักของแท่งค้ำนำมาจัดวางรูปแบบโดยเน้นระยะของเครื่องจักรและบางส่วนสร้างขึ้นเองจากข้อมูลภาพที่นำมาจัดองค์ประกอบให้สมบูรณ์เพื่อสื่อออกมาให้อยู่ในรูปของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง โดยการสร้างความเป็นเด่น (Dominance) ด้วยลักษณะของรูปทรง (Form) ถังน้ำที่เป็นจุดเด่นให้อยู่ด้านข้างทั้งสองด้านโดยสร้างระยะจากท่อที่เรียงตัวทับซ้อนและ พาดผ่านกันไปมาเกิดความขัดแย้ง (Opposition) กันของทิศทางและผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในรูปแบบการ ซ้ำ โดยนำท่อที่ลักษณะต่างๆ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่เกิดเป็นจังหวะ (Rhythm) สร้างความเคลื่อนไหวและแปรเปลี่ยน (Gradation) สภาพของรูปทรงขนาดต่างๆ โดยใช้สีที่เป็นเอกรงค์ (Monochrom) เพื่อทำให้เกิดการประสานกลมกลืน (Transition) และเกิดบรรยากาศภายในงานแสดงถึงความว่างเปล่า ความเงียบเหงาและความเสื่อมโทรมของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อสะท้อนปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อสังคมในหลายๆ ด้านเช่น มลพิษทางน้ำหรือทางอากาศ

ภาพประกอบที่ 64 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ขั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	:	ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม 2
กลวิธี	:	Aquatint
ขนาด	:	70 x 100 เซนติเมตร
พ.ศ.	:	2557

2.3 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3 ผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนาและต่อยอดรูปแบบและรูปทรงมาจากผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่1และ2 ในบางส่วนโดยได้กำหนดจุดเด่นให้ชัดเจนมากขึ้น และได้กระจายรูปทรงเพื่อให้เกิดความสมดุลของภาพตลอดจนการจัดองค์ประกอบให้เป็นกลุ่มก้อนและการคั่นน้ำหนักแสงเงาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อผลงาน ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม3 ผู้สร้างสรรค์ได้หยิบเอาลักษณะรูปทรงทรงจากวัตถุที่อยู่ตามโรงงานอุตสาหกรรมมาสร้างเอกภาพ (Unity) ด้วยการนำรูปทรงที่สร้างขึ้นเองจากข้อมูลภาพโดยเป็นรูปทรงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของวัตถุโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดวางองค์ประกอบให้สมบูรณ์และมีความซับซ้อนของรูปทรงมากยิ่งขึ้นเพื่อสื่อออกมาให้อยู่ในรูปแบบของโรงงานอุตสาหกรรมโดยการสร้างความเป็นเด่น (Dominance) ด้วยลักษณะของรูปทรง(From)ถั่งน้ำที่มีลักษณะพื้นผิวที่มันวาวให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยมีท่อนที่เรียงตัวพาดผ่านกันไปมาเกิดความขัดแย้ง (Opposition)กันของทิศทาง และได้กระจายรูปทรงให้เพื่อให้เกิดจังหวะ(Rhythm)ของการซ้ำทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและแปรเปลี่ยน (Gradation)สภาพของรูปทรงขนาดต่างๆที่กระจายออกเพื่อให้เกิดดุลยภาพสองข้างเท่ากัน โดยใช้สีที่เป็นเอกรงค์ (Monochrom)เพื่อทำให้เกิดการประสานกลมกลืน (Transition) และเกิดบรรยากาศภายในงานแสดงถึงความว่างเปล่า ความเงิบเหงานและความเสื่อมโทรมของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อสะท้อนอารมณ์ ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์ในปัจจุบัน

ภาพประกอบที่ 65 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน	: ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม3
กลวิธี	: Aquatint
ขนาด	: 70 x 100 เซนติเมตร
พ.ศ.	: 2557

สรุป

จากการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ทั้งในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์และช่วงศิลปนิพนธ์ทำให้ผู้สร้างสรรค์ ได้มีการศึกษาและมีแนวความคิดของข้อมูลทั้งศิลปะตะวันตกและศิลปะตะวันออก และได้วิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์เองทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งได้นำมาผสมผสานคิดดัดแปลงให้เกิดเป็นอัตลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ โดยสื่อถึงความเชื่อมโยงจากโรงงานอุตสาหกรรมที่สะท้อนปัญหาอันเป็นผลกระทบต่อสังคมในหลายๆด้านเช่น ขยะมูลฝอย มลพิษทางน้ำหรือทางอากาศ ปัญหาน้ำเสีย การสิ้นเปลืองทรัพยากรต่างๆ

โดยผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้กลวิธีและกระบวนการของภาพพิมพ์ล่องลิบบนแผ่นโลหะ(Aquatint) ซึ่งเป็นกลวิธีเฉพาะของของกระบวนการภาพพิมพ์ในการนำเสนอศิลปนิพนธ์ชุดนี้ โดยมีการใช้องค์ประกอบต่างๆในงานศิลปะอย่างครบถ้วน และได้มีการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาเรื่องราวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่งานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นแรกมาจนถึงงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสุดท้าย เพื่อที่จะนำข้อดีและข้อเสียในผลงานไปพัฒนาการสร้างสรรค์ในอนาคตสืบไป

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอันเป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรและมนุษยชาติ ผ่านมุมมองของความเสื่อมสลายโดยผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาเรื่องราวที่เกี่ยวกับผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะนิพนธ์ผ่านการศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม ตามแนวทาง ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ ซึ่งล้วนแต่เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การทำงาน แนวทางความคิด เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนางานทัศนศิลป์ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและความรู้สึกแสดงออกจนถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานภาพพิมพ์สร้างสรรค์
3. สรุป รวบรวม วิเคราะห์ ผลการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงที่มาจากวัตถุในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อสะท้อนปัญหาจากเทคโนโลยีที่เป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมผ่านเรื่องราวของความเสื่อมโทรมอันเกิดจากความมั่งง่ายของโรงงานอุตสาหกรรม

โดยใช้รูปแบบจากโครงสร้างในโรงงานอุตสาหกรรมนำมาจัดองค์ประกอบให้สมบูรณ์และพัฒนาองค์ประกอบเพื่อตอบสนอง ความคิด ของการสร้างสรรค์โดยผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนกระบวนการสร้างแบบร่างโดยนำวัตถุที่มีลักษณะเฉพาะและมีเอกลักษณ์มาจัดวางและมีการกระจายตัวออกเพื่อให้เกิดความสมดุลของภาพและได้สร้างความขัดแย้งที่เกิดจากการ เรียงตัวไปยังทิศทางที่ขัดแย้งกับภาพ เช่น แท็งค์น้ำ ท่อ และเครื่องจักรที่มีเอกลักษณ์ เพื่อให้เกิดองค์ประกอบของภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมอันเกิดจากความมั่งงายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นผลกระทบต่อสังคมโดยมีแนวความคิดมาจากศิลปะลัทธิดาดา (Dadaism) ซึ่งเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีปฏิกิริยาต่อต้านสังคม ที่ได้รับผลมาจากความเสื่อมโทรมโดยผู้สร้างสรรค์ได้นำเอารูปแบบและแนวคิดจากผลงานของศิลปินต่างชาติ อาทิเช่น Hannah Hoch, Marcel Duchamp มาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการสร้างสรรค์ภาพพิมพ์ล่องลึก จนออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์โดยมีเรื่องราวความเสื่อมโทรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่สะท้อนถึงอันตรายจากเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า แต่กลับส่งผลกระทบต่อสังคมและทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์ ซึ่งได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ เรื่องความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรมจำนวน 3 ผลงานอันประกอบด้วย ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม1 (อุตสาหกรรมขนาดเล็ก)

ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม2(อุตสาหกรรมขนาดกลาง)ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม3 (อุตสาหกรรมขนาดใหญ่)ตลอดจนการนำผลงานดังกล่าวมาวิเคราะห์ รวบรวม และสรุปผลของการสร้างสรรค์ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยอาศัยจินตนาการและกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีระเบียบขั้นตอนทางด้านระเบียบวิจัยและปรับให้มีความสอดคล้องในการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีการสร้างสรรค์ที่มีอัตลักษณ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงในการดำเนินงานศิลปะนิพนธ์ตอบสนองความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานภาพพิมพ์ล่องลึกโดยนำเสนอเรื่องราวของความเสื่อมโทรมนับเป็นการพัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิดและเนื้อหาที่สะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงในสังคมให้หันมาใส่ใจและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่คู่สังคมไทย

ข้อเสนอแนะ

หลังจากผู้สร้างสรรค์ได้ทดลองผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความเสื่อมโทรมของอุตสาหกรรม เพื่อนำมาเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากระบบโรงงานอุตสาหกรรม ตามที่ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขอบเขตของศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้พบปัญหาในการสร้างสรรค์เนื่องจากการทำงานนั้นมีหลายขั้นตอนซึ่งต้องใช้เวลาและความประณีตด้วยประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์และกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ได้ฝึกฝนมาเพียงน้อยนิดจึงทำให้ผลงานศิลปนิพนธ์อาจเกิดความบกพร่องเพียงเล็กน้อยของรูปทรงการแก้ไขระยะของภาพสามารถทำให้เกิดความชัดเจนได้มากกว่านี้โดยการคัดแสงขึ้นมาเพื่อให้เกิดระยะที่ชัดเจนยิ่งขึ้นร่วมถึงการแก้ไขน้ำหนักสีที่คลุมเครือซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความโดดเด่นเท่าๆกันกลายเป็นมิติแบนๆในผลงาน

อย่างไรก็ตามการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้เกิดการพัฒนาทักษะ เกิดมุมมองใหม่ๆที่น่าสนใจ การสร้างระยะมิติ และการแก้ไขปัญหาในส่วนต่างๆ และถ่ายทอดออกมาตามจุดมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์ หวังว่าแนวความคิดนี้จะเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ๆในวงการศิลปะ

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ. (2539). **องค์ประกอบของศิลปะ**. (พิมพ์ครั้งที่ 4).

โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ.

สุรชาติ เกษประสิทธิ์. (2555). **เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชา พื้นฐาน**

องค์ประกอบศิลป์. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.

วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์. (2555). **เหตุผลของการมีชีวิตอยู่ 2**. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

สำนักพิมพ์ บริษัท เดนั โฟเอทส์ จำกัด. กรุงเทพฯ.

ทวีรัศม์ พรหมรัตน์. **โครงการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเรื่องมนุษย์กับมายาคติลวง**

ภายใต้ระเบียบสังคมปัจจุบัน(ใหม่). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.

<http://reg.ksu.ac.th/teacher/anurak/Lesson4.htm>

<http://www.authorstream.com/Presentation/koy2406-11336-2-Entertainment-ppt-powerpoint/>

http://thaipollutions.blogspot.com/2013/02/blog-post_7049.html

<http://www.rmuti.ac.th/user/thanyaphak/Web%20EMR/Web%20IS%20Environmen%20gr4/Mola4.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายพนิต ประสิทธิ์สุวรรณ
วันเดือนปีเกิด 23 สิงหาคม พ.ศ. 2534
ที่อยู่ 101 หมู่ 2 ต.แคมป์สน อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์ 67280
โทรศัพท์ 083-628-8221
E-mail Mousses_ican@hotmail.co.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542 โรงเรียนท่าพระวิทยา ต.ท่าพระ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
พ.ศ. 2543 โรงเรียนเหล่าหญ้าวิทยาคม ต.แคมป์สน อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์
พ.ศ. 2547 โรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม ต.แคมป์สน อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์
พ.ศ. 2553 ปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์
ภาควิชาศิลปะและออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก